Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1745 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 5 decembrie 1954

MĂREAȚA LEGE A VIEȚII SOVIETICE

Scrise-n ea-s temeliile forței
Ea ne e-n luptă puternic blindaj
Ni-e pe drumul belșugului, torță
Drept la muncă ne dă și curaj.

In asemenea versuri avîntate cîntă poeții sovietici „legea legilor" vieții noi, Constituția U.R.S.S., constituția socialismului biruitor.

Ziua de astăzi pentru oamenii sovietici, pentru oamenii cinstiți de pretutindeni este o sărbătoare mare, Ziua Constituției U.R.S.S., ziua primei Constituții din lume în care s-a înscris cu litere de foc victoria socialismului

La 5 decembrie 1936, în timp ce țările capitaliste se zvîrcoleau în prăpastia crizei economice, în timp ce fascismul acaparase puterea într-o serie de state europene, al VIII-lea Congres extraordinar al Sovietelor din U.R.S.S. a adoptat noua Constituție a U.R.S.S., care proclama în fața întregii lumi dorința de pace a oamenilor sovietici, marile lor drepturi și libertăți. Constituția U.R.S.S. acordă oamenilor sovietici dreptul la muncă, la odihnă, la învățătură, drepturi asigurate prin organizarea socialistă a economiei naționale, prin creșterea neîntreruptă a forțelor de producție ale societății sovietice.

„La capătul drumului de luptă și de lipsuri străbătut, ce satisfacție și ce bucurie este să ai o Constituție proprie, care vorbește de roadele biruințelor noastre. E o plăcere și o bucurie să știi pentru ce au luptat oamenii noștri și cum au obținut ei această biruință istorică de importanță mondială. E o plăcere și o bucurie să știi că singele vărsat din belșug de oamenii noștri n-a fost vărsat în zadar, că el și-a dat rezultatele" — spunea I. V. Stalin acum 18 ani în raportul prezentat Congresului Sovietelor asupra proiectului de Constituție.

Constituția U.R.S.S., cel mai grandios document al socialismului victorios, cea mai luminoasă întruchipare a ideilor socialismului, este o constituție de tip nou, o constituție cum n-a mai cunoscut omenirea.

Constituția U.R.S.S. oglindește și întărește pe cale legislativă mărețele izbînzi ale poporului sovietic condus de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice pe drumul construcției vieții noi. Fiecare articol, fiecare cuvînt al Constituției U.R.S.S. întruchipează uriașa forță a atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste.

Articolele Constituției U.R.S.S. — Legea fundamentală a U.R.S.S. — dau o profundă caracterizare principiilor socialismului, orînduirii sociale și de stat a U.R.S.S., bazei economice și structurii de clasă a societății sovietice, democratismului socialist.

Constituția U.R.S.S. a statornicit cu putere de lege că în Uniunea Sovietică toate bogățiile aparțin poporului, că poporul sovietic, liber și independent este stăpînul real, cu drepturi depline în țara sa.

Constituția U.R.S.S. este străbătută de la un capăt la celălalt de principiile internaționalismului proletar, consacrînd deplina egalitate în drepturi în toate domeniile vieții economice, culturale și social-politice a tuturor raselor și naționalităților, consfințind marea prietenie a popoarelor din Uniunea Sovietică.

Sub soarele măreței Constituții sovietice, popoarele multinaționalului stat sovietic ridicate la o viață nouă, merg sub conducerea partidului iubit pe drumul construcției fericirii lor.

Constituția Uniunii Sovietice consacră uriașele cuceriri revoluționare ale popoarelor sovietice, marile drepturi și libertăți ale fiecărui cetățean sovietic, ale fiecărui tînăr sovietic; dreptul la odihnă, dreptul la asigurarea materială la bătrînețe, dreptul la învățătură, drepturi egale în toate domeniile vieții economice, de stat, culturale și social-politice, libertatea de conștiință, inviolabilitatea persoanei, inviolabilitatea domiciliului și secretul corespondenței, libertatea cuvîntului, presei, întrunirilor și demonstrațiilor de stradă, dreptul de asociere în organizații obștești.

Uriașa superioritate a democrației socialiste asupra „democrației" burgheze constă în aceea că democrația sovietică, constituția U.R.S.S. pune accentul pe garantarea acestor drepturi și libertăți, pe realizarea lor **efectivă**.

Marea forță a statului sovietic a fost verificată în anii de grea încercare ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, precum și în anii postbelici cînd oamenii sovietici au lecuit rănile războiului și au desfășurat apoi în mod larg lupta pentru construirea comunismului. An de an, de la Marea Baltică la Oceanul Pacific, din Camciatca pînă în Crimeea, pe întinsul măreței patrii sovietice, viața oamenilor sovietici devine tot mai frumoasă, tot mai plină de bucurii. Munca a devenit o chestiune de onoare, de eroism. Muncitorul și colhoznicul, inventatorul din comerț și savantul, tineri și vîrstnici, întregul popor sovietic își dăruiește toate forțele sale, minunatele sale aptitudini și talente, luptei pentru ivirea zorilor comunismului.

Tineretul sovietic, alături de întregul popor sovietic, se bucură din plin de marile libertăți proclamate de Constituția sovietică, dăruindu-și toate forțele luptei pentru construirea comunismului, visul de aur al omenirii.

In prezent, sprijinindu-se pe succesele obținute în dezvoltarea industriei grele și a transporturilor, partidul și guvernul Uniunii Sovietice au elaborat un vast program pentru sporirea articolelor de consum popular, astfel încît în anii următori nevoile crescînde ale maselor muncitoare să fie satisfăcute din belșug.

Sub soarele Constituției U.R.S.S. poporul sovietic a obținut succese însemnate în ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii.

Mărețele victorii ale poporului sovietic sînt astăzi mai mult ca oricînd un puternic act de acuzare împotriva ipocriziei democrației burgheze „găteală pentru o fiară extrem de feroce și cinică" așa cum o numea Lenin, împotriva criminalei orînduiri burgheze care strivește milioane de suflete omenești. Nu poț convinge pe nimeni strigătele apologeților imperialismului despre libertatea și drepturile populației din țările capitaliste atîta timp cît milioane de șomeri mor de foame, grevele și demonstrațiile muncitorești sînt înăbușite cu focul mitralierelor, atîta timp cît puterea aparține unui grup de exploatatori.

Măreția și superioritatea democrației sovietice consfințită prin Constituția U.R.S.S. arată întregii omeniri muncitoare drumul către pace, bunăstare, fericire. Luminosul exemplu al Constituției U.R.S.S. servește popoarelor din țările de democrație populară în făurirea legii vieții noi, în construcția orînduirii socialiste.

Poporul nostru muncitor, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn și-a făurit legea fundamentală a statului său democrat-popular, — Constituția R.P.R. Poporul și tineretul nostru muncitor trăiește din plin marile libertăți și drepturi pe care le acordă Constituția R. P. R., Constituția construirii socialismului.

Tineretul nostru se bucură din plin de dreptul la muncă, la odihnă, la învățătură, la salariu egal la muncă egală. Prin grija puterii populare, an de an se ridică noi uzine și laboratoare, școli și universități în care tineretul patriei noastre își dăruiește toate forțele luptei pentru bunăstarea celor ce muncesc, pentru construirea vieții sale noi.

In aceste zile poporul sovietic își intensifică activitatea în lupta pentru crearea unui sistem eficace de securitate colectivă capabil să împiedice repetarea oricărei agresiuni a militarismului prusac. Oamenii simpli de pretutindeni văd în Uniunea Sovietică, mărețul bastion al păcii, forța de neînvins a zilelor noastre!

Colectiviștii sărbătoresc împărțirea veniturilor

GALAȚI (De la corespondentul nostru). Acum cîteva zile, colectiviștii din Făurei au sărbătorit împărțirea veniturilor din acest an. Inainte de începerea împărțirii produselor a avut loc adunarea generală la care tov. Darie Constantin, președintele gospodăriei agricole colective a prezentat în fața colectiviștilor darea de seamă arătînd realizările obținute de ei în vederea dezvoltării gospodăriei lor.

Vorbitorul a arătat printre altele: „La înființarea gospodăriei noastre aveam un număr mic de animale și unelte agricole. Prin munca depusă de întregul colectiv, noi am reușit să avem în prezent 22 boi, 45 cai, 27 vaci, 200 oi, 350 păsări și altele. Numărul de familii din gospodărie a crescut pînă la 72. De asemenea, în gospodăria noastră au fost construite două grajduri de animale, două cotețe de păsări, două magazii pentru cereale, un saivan pentru oi și un atelier de fierărie".

In primăvara anului 1953 colectiviștii din satul Făurei au semănat suprafața de 60 hectare cu orz, 25 hectare cu mazăre, 205 hectare cu porumb în cuiburi așezate în pătrat. Aplicînd regulile agrotehnice colectiviștii au recoltat în medie la hectar 1700 kg. orz, 800 kg. mazăre, și 2500 kg. porumb.

După prezentarea dării de seamă, președintele a arătat cîte zile-muncă a efectuat fiecare colectivist și ce cantități de produse va primi. Printre colectiviștii fruntași se află Radu Gheorghe, care împreună cu familia sa a prestat 538 zile-muncă și care a primit drept răsplată 4.000 kg. cereale. De asemenea și tînărul colectivist Radu Mocanu care împreună cu soția lui a efectuat 572 zile-muncă, a primit 4.094 kg. porumb, 1.315 kg. grîu, 925 kg. floarea soarelui, 42 kg. brînză și alte produse.

Asemenea cantități de produse au primit și alți colectiviști. Sărbătoarea împărțirii veniturilor a însuflețit și mai mult pe membrii gospodăriei colective. Ei sînt hotărîți ca în anul viitor să obțină recolte mai bogate, și continue munca pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei agricole colective.

Belșug în casele colectiviștilor

PITEȘTI (De la corespondentul nostru). Datorită aplicării metodelor agrotehnice înaintate, membrii gospodăriei colective din Ciobani, raionul Costești, au realizat în acest an producții înalte la porumb, grîu și floarea soarelui. Rezultatele acestea le-au putut vedea zilele trecute.

Pe lîngă colectiviști, la sărbătoarea împărțirii veniturilor în această gospodărie colectivă au luat parte și țăranii muncitori din comună.

Pentru o zi-muncă fiecare colectivist a primit cîte 7,450 kg. porumb știuleți, 4,540 kg. grîu, 0,653 kg. floarea soarelui etc. Fruntaș în anul acesta pe gospodărie este colectivistul Mirea Ion. El a făcut singur 357 zile muncă pentru care a primit 2659,350 kg. porumb, 1610,780 kg. grîu, 233,121 kg. floarea soarelui. Pentru 183 zile-muncă, colectivistul Ion N. R. Sandu a primit 1363,350 kg. porumb știuleți, 830,820 kg. grîu și 119,499 kg. floarea soarelui.

Asemenea produse a primit și S. Chelmec care a avut 165 zile-muncă.

Sărbătoarea împărțirii veniturilor în gospodăria colectivă din Ciobani a fost un prilej de bucurie pentru colectiviștii care au muncit cu tragere de inimă în tot timpul anului.

O nouă asociație de producție agricolă

Zilele trecute, 37 familii de țărani muncitori din comuna Afumați, raionul Băilești, și-au unit pămîntul într-o asociație de producție agricolă pentru cultivarea bumbacului. Convingîndu-se de superioritatea muncii prin folosirea tractoarelor și mașinilor agricole ale S.M.T.-urilor, țăranii muncitori din această comună au hotărît să cultive bumbac pe o suprafață de 29 ha.

Asociația de producție agricolă din comuna Afumați este a patra asociație de cultivare a bumbacului înființată în regiune.

SUSȚINEM DIN TOATĂ INIMA CREAREA UNUI SISTEM DE SECURITATE COLECTIVĂ A POPOARELOR EUROPENE

Declarația Conferinței de la Moscova corespunde intereselor poporului nostru

„La ora 12,30 ședință". Chemarea aceasta a secretarului organizației U.T.M. de secție trecu de la om la om prin șirul de tineri ce lucrau la bancurile și mașinile din atelierul mecanic al sectorului regie al uzinelor metalurgice „Boleslaw Bierut" din Capitală. S-a statornicit de mult un obicei la tinerii din această fabrică: acela de a discuta în pauza de la prînz problemele care îi frămîntă. In acest răgaz de o jumătate de oră ei răsfoiesc ziarele, țin ședințe operative, rezolvă diferite probleme de muncă.

Cînd ceasul a arătat 12,30 toți tinerii erau strînși în jurul forjei din atelierul de fierărie. In mijlocul lor se afla ajustorul Dinu Gheorghe, candidat de partid.

— Tovarăși, începu el, ne-am adunat ca să citim și să discutăm împreună un document important apărut astăzi în ziare. Făcu o pauză, apoi, cuprinzînd pe toți cu privirea, urmă: „In legătură cu conferința de la Moscova a reprezentanților țărilor europene..."

Prin grupul de tineri trecu un freamăt. Se strînseră mai aproape în jurul tovarășului lor. Problema asigurării securității în Europa îi interesa deopotrivă pe ei ca și pe toți oamenii cinstiți din lume care urăsc războiul și doresc pacea, pentru liniștea căminelor lor și construirea unei vieți fericite.

— Hai spune, Dinule. Vrem să știm!...

Ajustorul despături ziarul sosit în dimineața aceea și începu să citească. Cuvintele răsunau limpede în hala atelierului, pătrundeau în adîncul sufletului tinerilor, găsind acolo ecou, aprobare deplină.

„...Restabilind militarismul german și dînd pe mîna militariștilor puterea și drepturi extraordinare, acordurile de la Paris deschid calea spre instaurarea în Germania occidentală a dictaturii militare..."

Dinu se opri o clipă. Prin minte îi trecură amintiri de neuitat de cînd, copil de o șchioapă, se juca în praful drumului de țară ce trecea prin satul său. Era prea mic pentru a înțelege durerea poporului muncitor înrobit, tragedia unei țări cotropite de vrăjmașul crud și hrăpăreț. Dar și el a cunoscut pe nemții în uniformă. Era în zilele ce au urmat lui 23 August. Prin Slobozia nemții se retrăgeau îngroziți din fața ofensivei înfricoșătoare a armatelor sovietice. In furia lor oarbă, bandele de S.S.-iști și resturile descompuse ale armatei hitleriste pustiau satul, jefuiau gospodăriile și așa sărăcite de războiul criminal, ucideau oamenii ascunși sau fugiți de urgia lor prin păduri și vîlcele tăinuite. Atunci a cunoscut el pentru prima oară ce înseamnă sentimentul de groază, simbolizat de uniformele verzi-cenușii ale fasciștilor. Privi spre tovarășii din fața sa: tineri ca și el, muncitori. Și ei au cunoscut în copilăria lor urgia fascistă. Fiecăruia, războiul i-a adus lacrimi, mizerie, durere. De aceea, Dinu îi simte acum aproape, frați și tovarăși de muncă, de luptă.

Și strungarul Petre Năstase, Stanciu Constantin, instalatorul Gănescu Mihai, tînăra Maria Călin sau ajustorul Stanciu Stelian doresc, alături de întregul popor, ca o pace trainică în întreaga lume să le însenineze viața. Vor lupta cu aceeași hotărîre pentru viitor, pentru zîmbetele copiilor, pentru liniștea căminelor lor. Vor sprijini din tot sufletul declarația comună a guvernelor statelor participante la conferința europeană de la Moscova; o vor sprijini prin munca lor. Acesta va fi votul lor de acord...

„Nu există în lume forță în stare să întoarcă înapoi roata istoriei și să împiedice construirea socialismului în țările noastre".

Un grup de cîțiva tineri dintr-o secție a uzinei... Dar ca ei, împreună cu ei, milioane de oameni gîndesc la fel și sînt hotărîți să-și unească forțele și voința într-un fluviu uriaș în stare să stăvilească uneltirile celor ce pregătesc un nou război.

G. PETRE

„Ideea nobilă a securității colective va învinge"

Declarația Uniunii Sovietice, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania, publicată în urma Conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, reprezintă un document de cea mai mare importanță pentru momentul istoric prin care trecem.

In această declarație se arată limpede evoluția situației internaționale din ultimul timp și se subliniază că toate eforturile depuse pînă acum pentru destinderea încordării în relațiile dintre popoare, eforturi încununate de succese remarcabile prin oprirea războaielor din Coreea și Indochina precum și prin tratativele privind problema reducerii generale a armamentelor și interzicerii armei atomice, ajung acum într-un impas datorită acordurilor ce se încheie cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale. Primejdia unui nou război mondial ce amenință omenirea ca urmare a uneltirilor de reînviere a militarismului german, determină statele iubitoare de pace să ia măsuri neîntîrziate menite să asigure securitatea lor. Aceste state, printre care și Republica noastră Populară continuă cu încredere politica îndreptată spre crearea unei baze solide pentru securitate colectivă și o pace trainică în Europa.

Sîntem cu toții conștienți de seriozitatea situației în care ne aflăm. In amintirea noastră, a tuturor, sînt încă proaspete imaginile întunecate ale trecutului nu tocmai îndepărtat, cînd țara noastră, ca și întreaga Europă, a avut mult de suferit în urma invaziei armatelor hitleriste, a ororilor ocupației militariștilor germani.

Ca om de știință și ca profesor îmi dau seama că numai prin eforturile îndreptate spre dezvoltarea cercetărilor științifice puse în slujba poporului, și prin ridicarea la un nivel tot mai înalt a activității mele pedagogice, voi contribui la întărirea țării mele și prin aceasta la întărirea forțelor care luptă pentru pace și securitate în Europa. Cunosc tineretul cu care lucrez, știu că aspirațiile lui sînt strîns legate de dorința construirii pașnice, a unui viitor mereu mai bun și mai fericit pentru poporul din care se ridică.

Am convingerea că pînă la urmă ideea nobilă a securității colective va învinge și popoarele lumii nu vor permite dezlănțuirea unui nou război mondial.

Acad. E. MACOVSCHI

In numele construcției noastre socialiste

Impreună cu toți muncitorii tineri și vîrstnici de la uzina noastră, am urmărit și eu cu mare interes, cu încredere lucrările Conferinței de la Moscova cu privire la securitatea colectivă în Europa. Cu mare atenție am citit declarația făcută la sfîrșitul conferinței de guvernele participante. Această declarație de însemnătate cu adevărat istorică mă ajută să văd foarte limpede care este pericolul acordurilor de la Paris, pericolul reînvierii militarismului german și care e sarcina noastră, a cetățenilor unui stat iubitor de pace cum este Republica Populară Romînă.

Poporul nostru a suferit foarte mult de pe urma cotropirii și jafului militariștilor germani. El nu mai vrea să se repete istoria însîngerată a anilor celor două războaie mondiale. Despre gîndurile și năzuințele noastre, despre voința noastră de a lupta pentru securitatea colectivă, împotriva pericolului reînvierii militarismului german, a vorbit la Conferința de la Moscova delegația guvernamentală a R.P.R. Și tot aceste năzuințe și această voință le-am văzut înscrise în declarația conferinței în care se cere ca S.U.A., Anglia și Franța să renunțe la planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și să se treacă la tratative pentru făurirea unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace.

Pe mine, ca și pe toți tovarășii mei din uzină, Conferința de la Moscova și hotărîrile luate la această conferință ne întăresc în hotărîrea de a lupta mereu mai avîntat pentru a face patria noastră tot mai înfloritoare și mai puternică.

Ca muncitor eu îmi pun toată priceperea și toată energia mea tinerească în slujba construcției pașnice din patria noastră, în slujba vieții noi a poporului nostru muncitor. In numele construcției noastre socialiste, în numele vieții noi care înflorește în țara noastră eu sprijin din toată inima hotărîrile conferinței de la Moscova, susțin cu căldură măsurile menite să apere munca noastră pașnică.

VLAD GHEORGHE
secretarul organizației U.T.M. de la uzinele „Boleslaw Bierut" București

„Susțin întru totul hotărîrile Conferinței de la Moscova"

In Declarația Conferinței de la Moscova se vede din nou — limpede exprimată — dorința și hotărîrea popoarelor reprezentate acolo de a lucra în liniște și de a trăi în pace și în relații de prietenie cu toate popoarele lumii, pentru a putea construi o viață mai bună. Urmărirea acestor țeluri de construcție, de muncă pașnică creatoare, nu se poate face decît într-un climat de securitate, de pace și încredere reciprocă.

O țară sau un grup de țări doritoare de a construi o viață mai bună și mai ușoară, de a ridica existența omenească pe un plan mai înalt, nu pot să se gîndească decît să asigure pacea, căci numai pacea asigură dezvoltarea și progresul. De aceea Uniunea Sovietică luptă pentru realizarea unui sistem de securitate colectivă. Grupul de state occidentale, care au pus la cale acordurile de la Paris, urmărind remilitarizarea Germaniei occidentale sînt creatoarele unei situații grave care duce la agravarea încordării internaționale și care, dacă acordul va fi ratificat, va putea duce la agresiuni, la o nouă campanie de cotropire a militariștilor germani.

Este cert că pentru această eventualitate, țările doritoare de pace trebuie să ia măsurile cuvenite. De aceea concluziile semnate la Moscova și de delegația R.P.R. sînt singurele la care — logic — se putea ajunge.

Ca profesor, grijuliu de viitorul tineretului țării mele, susțin întru totul hotărîrile Conferinței de la Moscova, în care văd o nouă inițiativă pentru rezolvarea pașnică a problemei germane, un pas însemnat spre asigurarea păcii și securității europene.

Acad TRAIAN GHEORGHIU

În locuințe noi

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — În orașul Tg. Mureș se ridică noi construcții de locuințe, băi, cantine, cluburi. Pretutindeni sînt șantiere de construcții. Astfel, prin împrejurimile întreprinderilor „Simo Geza", „Encel Mauriciu", „Lazăr Ödon" și altele s-au format noi cartiere muncitorești. Apartamentele repartizate sînt complete, cu instalații moderne, instalații electrice și încălzire cu gaz metan.

Numeroase familii ale muncitorilor de la fabrica de zahăr „Bernath Andrei", fabrica de mobile „Simo Geza" și Trustul 8 construcții s-au mutat în noile apartamente. În strada N. Bălcescu se ridică o altă construcție; un bloc muncitoresc cu două etaje în cadrul căreia se află 76 de dormitoare, o bucătărie, o sală de mese, săli de baie, un club cu bibliotecă. Blocul a fost dat în folosință parțial și găzduiește peste 120 muncitori sezonieri ai fabricii de zahăr. Numai pentru construcția unui alt bloc necesar muncitorilor de la Atelierele de reparații auto, statul a alocat suma de 3.000.000 lei.

Pentru pescarii din Deltă

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — In curînd va începe sezonul de pescuit de iarnă. Pescarii vor înfrunta din nou viscolul și gerul, pentru a pescui însemnate cantități de pește necesare oamenilor muncii. Pentru ca pescuitul în acest sezon să se desfășoare în cele mai bune condițiuni s-au luat o serie de măsuri, pentru aprovizionarea muncitorilor pescari cu cele necesare pe tot timpul iernii. Șalupele ce aprovizionează zilnic centrele pescărești transportă însemnate cantități de alimente și diferite țesături. Acum cîteva zile la cooperativa din Sf. Gheorghe a sosit o șalupă cu o asemenea încărcătură. Au fost transportate: 8600 kg. zahăr, 3600 litri ulei comestibil, 3000 kg. paste făinoase, 3200 kg. marmeladă, 32 tone de cartofi și alte alimente.

Pentru buna aprovizionare a pescarilor în această iarnă, U.R.C.C. Tulcea a luat măsurile cuvenite. De pildă, vor fi distribuite peste 37 tone de zahăr, 32 tone de marmeladă, 10 tone de carne și slănină, paste făinoase etc.

In sala de ședințe a Conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

LITERATURĂ-ARTĂ

CANTINA

— Schiță de **Tita Chiper** —

Ședința începuse de vreo oră, cînd ușa s-a deschis și din cadrul ei o curieră strigă în spre sală:

— Tovarășul Iosif Popescu... La telefon, tovarășe Popescu... Soacra mataie... Zice c-au început durerile și s-aduci un doctor...

Cel strigat s-a ridicat grăbit și— aproape fără să-și dea seama — s-a întors către sală explicînd:

— Naște soția mea... Știți... un doctor și mă .întorc. Apoi, din grabă a luat șapca vecinului care era spînzurată pe speteaza scaunului și, fără să mai audă protestele acestuia — a ieșit glonț pe ușă. În urma lui, femeile au început să șoptească între ele. Cineva din prezidiu a cerut tăcere, iar apoi totul a reintrat în normal. Și așa au trecut mai bine de două ore. Din prezidiul adunării plecaseră de acum doi membri („ne scuzați, tovarăși, dar... interesele") cînd deodată ușa s-a deschis din nou, și Iosif Popescu, transfigurat, fericit, și — nu se știe de ce — cu gulerul cămășii descheiat și cu cravata ajunsă cam la umăr, a intrat triumfător în sală. Nici n-a apucat să facă doi pași că s-a simțit tras de mînecă de o femeie corpolentă care l-a întrebat mai mult din ochi, înălțîndu-și sprîncenele groase peste rama ochelarilor.

— Ei?

— Băiat... Patru kilograme trei sute... răspunde Popescu vrînd să treacă mai departe.

— Stai...

— Mă iertați, am loc în față... Ședința...

— Fleacuri. Bate cîmpii de cînd ai plecat... Mama copilului cum se simte?...

Cîțiva se foiesc nervoși pe scaune.

— Bine. Lasă-mă tovarășă — se roagă Popescu aiurit, dînd să se elibereze.

— Primul copil nu-i așa? Să nu lași pe nimeni șapte zile la mama în cameră...

— Nu las, nu las, făgăduiește el; prinzînd un moment de slăbiciune al femeii — se smulge și, victorios și rușinat totodată — își reia locul pe scaunul din față. Profitînd de faptul că vorbitorul soarbe deocamdată un pahar de apă, se adresează vecinului său, Gavril Mușat:

— Era vorba numai de jumătate de oră... Cît mai are de citit?

— Dracu-l știe! Nu vezi cum și-a baricadat raportul? Servieta-n față, cana cu apă la stînga, stegulețul brodat cu „Cinste fruntașilor în producție" la dreapta — parcă-i apărare de șah, nu alta...

Alt vecin, inginerul Petre Boteanu, un tînăr blond, slăbuț, cu o figură delicată ca un desen în peniță, se supără:

— Dar mai tăceți odată!... Vă rog... Știți, am o conferință la cinci jumătate, o revizuiesc... O să întîrzii... Mai încet vă rog.

Jignit, Gavril Mușat continuă inadins convorbirea.

— Auzi, și dumnealui umblă cu vorbărie... Pe mine m-așteaptă nevastă-mea la magazin să-mi iau un costum de haine. Și-a notat măsura... Știi, talia mea... 54/2 e cam greu de găsit... și tot nu fac gălăgie... Dumnealui vrea să plece...

— Trebuie să lămurim situația — declară categoric vorbitorul.

— S-o lămurim tovarășe Necșulescu, că mîncăm prost, intervine Mușat. De-aia ne-am adunat aici

Întrerupt o clipă, referentul, Șerban Necșulescu, reia ideea începută:

— Trebuie să lămurim situația, cum spun. Să se isprăvească odată cu calomniile la adresa conducerii cantinei — și aici vorbitorul lovește vehement în referat ca-ntr-unul dintre calomniatori. Conducerea cantinei regretă că tocmai azi, tovarășii membri ai biroului de partid sînt la o ședință la raion și nu pot asista la clarificare.

Cineva îl bate pe umăr pe Petre Boteanu și cînd acesta se întoarce îi șoptește ceva la ureche. Precipitat, Petre se-ntoarce și începe să răsfoiască nervos cîteva foi bătute la mașină. Taie, scrie pe deasupra, șterge și adaugă pe margine

— Tot cu vorbărie și dumneata, îl zgîndărește Mușat.

— Lasă-mă tovarășe se enervează Petre — nu ți-am spus odată? — Conferința! La institut sărbătorim un colectiv de inovatori. M-așteaptă jos mașina... mi-a trimis vorbă șoferul.

Ca o confirmare, din curte se aude jalnic și insistent claxonul unei mașini. Vorbitorul a devenit dintr-odată patetic:

— Eu zic: bine că avem și în conducerea cantinei tovarăși d-ai noștri care ne înțeleg necazurile! Dar dacă eram în burghezie? Mai mult — spun și mă înfior — căci am învățat la seminar ce înseamnă feudalismul — și învățătura trebuie s-o legăm de viață — spun deci, dacă eram în feudalism? Și cum istoria merge mai departe, eu am să merg înapoi, și-am să exclam: dar dacă eram în sclavagism? Unde mergeam tovarăși? Ne trebuia un fir al nostru unde să ne exprimăm deziderate. Principal vorbind, ne trebuia. Conducerea cantinei este... este o tendință bună care trebuie încurajată. Da!

Petre își consultă ceasul și rămase cîteva clipe cu privirile ațintite pe cadran: „cinci și douăzeci" și n-am aflat încă de ce mîncăm prost și cine-i vinovatul... Și poate să fie altceva?

Scrie zorit un bilețel, se scoală și-l pune pe masă. Șerban Necșulescu, întrerupt o clipă, îl citește în fugă și exclamă:

— Just! Îmi fac autocritica! Un tovarăș din sală îmi atrage atenția că vorbesc deslînat, uitînd că oamenii au și alte treburi, viața lor personală. Ocolesc concretul și rău fac. În fața mea, chiar în prima bancă, viața personală a tov. Iosif Popescu s-a îmbogățit cu încă un membru. I-a născut soția un băiat! Cei mulți înainte...

— Lasă-l în pace, mormăie proaspătul tată.

— Citește mai bine, strigă Petre. Eu am trimis bilețelul.

— Știu, dar eu generalizez. Dumneata încă n-ai un copil. Tov. Popescu are. Să ne întrebăm ce soartă ar fi avut fără conducerea cantinei noastre care se îngrijește direct de vitalitatea părinților? Niciuna. Ar fi fost un copil fără destin. Deși nu-l cunosc — mă gîndeam la el cu duioșie... Nu sînt femeie... dar...

— Ei, asta-i, că te-a bănuit cineva c-ai fi, se răstește Mușat înfierbîntat. Spune care-i situația cantinei... ori dacă nu pleacă de-acolo și nu mai bate cîmpii.

Necșulescu se întoarce dezarmat spre prezidiu. De acolo se ridică un om rotofei — uniform ca un sac plin, care fulgeră sala cu o privire plină de reproș:

— În calitate de administrator al cantinei și de membru în conducerea cantinei — cer să fie liniște. Altfel — cu regret — ședința se va lungi și dacă tovarășul Mușat are altă părere... Continuă tovarășe — cedează el cuvîntul lui Necșulescu, așezîndu-se plin de importanță.

— În întreprinderea noastră — se avîntă din nou vorbitorul — există o cantină.

O liniște plină de așteptare și speranță a cuprins toată sala. Numai în spatele lui Petre se aude o sforăitură adîncă, vestitoarea unui somn greu, fără vise. Moș Androne, portarul din schimbul de noapte, scapă din cînd în cînd capul în piept și pe urmă, tresare ca mușcat de șarpe: Ha?

Trezindu-se, zîmbește rușinat către Petre:

— Ce să-i faci taică, pic de somn — de la 5 sculat! Ce se mai aude cu cantina?

— Cantina tovarășe, este expresia organizată a nutriției de care are nevoie corpul nostru. În burghezie de ce nu erau cantine?

— Lasă tovarășe cantinele burgheziei, se roagă Iosif Popescu. La concret...

Ușa se deschide, apare un cap de femeie cu o expresie îngrijorată care șoptește ceva. Un tovarăș din prezidiu se scoală, vrea probabil să restabilească ordinea, iese și nu se mai întoarce. Din gură în gură șoapta transmisă de femeia de adineauri ajunge la destinatar:

— Gavrilă puiule, au mai rămas numai două costume pe măsura ta! Grăbește-te că e lume multă.

Gavril Mușat tresare, dă să spună ceva, dar vorbitorul tună cu demnitate:

— În drumul nostru înainte nu stomacul — respectiv cantina, ci ideea — cu alte cuvinte conducerea cantinei — ne conduce.

Curiera răsare din nou în cadrul ușii și anunță grav ca un maestru de ceremonii:

— Pe tovarășul Boteanu îl așteaptă fanfara la telefon...

Petre se repede spre ieșire. Din urma lui — vrînd să-l urmărească parcă — mai pleacă încă vreo doi trei, uitînd să închidă ușa. De pe coridor se aude glasul lui Petre, care strigă în receptorul telefonului.

— Cum? Așteaptă fanfara? Care fan... Nu cunosc nici o fanfară. Aha, pentru sărbătoriți? Vin, vin imediat... o secundă. Tovarășa Olga? Da, da, să m-aștepte. ...Se poate! Da tovarășe am înțeles, fanfara! Cînd reintră în sală Petre e roșu ca un rac, își tamponează apăsat fruntea și ca un om care a luat legătură — fie chiar și telefonică — cu viața de afară — el examinează critic toată sala.

— Au rămas cam puțini, cugetă el. Și aceștia uite cu ce se ocupă! Ce naiba socotește Pricop pe degete? (cînd s-a oprit la opt, Petre înțelege că număra cîte zile mai sînt pînă la chenzină). Manea își citește buletinul de identitate. Inginerul Moroianu joacă fotbal cu un nasture rupt de la haină. Taciturnul Candrea desenează mustăți pe fotografia unei școlărițe apărută în ziar, pe cînd două secretare își probează reciproc pantofii, contemplîndu-i.

Vrînd să se așeze la locul lui, Petre aude din spate o șoaptă victorioasă.

— Capră!

— Poftim?

— Nu-i nimic tovarășe, se scuză Ionuț, dezleg cuvinte încrucișate: „cînd e de lemne n-are rîie, dar deobicei dă lapte și e folositoare la trăsură". „Capră, ce poate să fie altceva?".

— Eu iarăși am să mă întorc la copilul tovarășului Popescu, se agită Șerban Necșulescu, improvizînd peste referat.

— Ce-ai cu copilul omului?! se răstește Mușat înfierbîntat. Ce, el e de vină că la cantină toate merg brambura?

Din nou ușa se deschide și de data asta, fără teamă, femeia strigă spre Mușat:

— Puiule, mai e un singur costum pe măsura ta. Cu ce-ai să umbli la iarnă? Argumentul e convingător.

Odată cu Mușat, mai ies cîțiva, iar vre-o 2-3 din față ocupă scaunele de lîngă ușă rămase libere.

— În întreprinderea noastră, atacă decis Șerban Necșulescu...

— Ce nume crezi că e mai frumos, îl întreabă Popescu pe Ionuț. Ion sau Mihai?

— Eu i-aș spune Dumitru — își dă cu părerea cel întrebat.

— Dar dumneata tovarășe Boteanu? Văzînd că Petre nu răspunde, tatăl insistă.

— D-ta ce zici, tovarășe Boteanu?

— Cum, ce zic? O adevărată porcărie.

— Îmi pare rău! Te-ntrebam dacă dumneata te-ai însura și ai avea...

— N-am să mă-nsor.

— Ei, filozofează Popescu prudent. Dezamăgirile din prima tinerețe trec. Dar ai să găsești dumneata o fată...

— N-am să găsesc — se-nfurie Petre.

— Nu trebuie să fii fatalist.

— Ba sînt! Cu atîtea ședințe nici o fată nu se mai mărită cu mine.

— Dar dacă totuși se mărită? Și ai să ai un copil... Cum ai să-l numești.?

— N-am să am nici un copil, tovarășe! N-am timp!

— ...Așa a fost în trecut, suspină vorbitorul. Mîine, însă, în luminosul mîine — care ni se profilează la orizont, ce minunate vor fi cantinele!

— Mîine! țipă dintr-odată Iosif Popescu, cu o voce care parcă nu mai e a lui. Ce „mîine" tovarășe? Astăzi! Dumneata nu-nțelegi că pe noi ne preocupă astăzi soarta cantinei? Astăzi!

Strigătul l-a trezit pe moș Androne care buimac încă, întreabă în jur:

— Ce să mîncăm astăzi?!?!

— Pe referent ar trebui să-l mîncăm fript!

— Doamne ferește, că rău s-au mai încurcat, suspină portarul, năucit de asemenea tendințe de canibalism. Pe urmă îl bate pe umăr ușurel pe Petre:

— Ce-a mai fost nou cu cantina taică... eu, știi... de la 5 sculat... m-a furat somnul tocmai la problema unde spunea de cantină că-i o expresie... Ce-a mai spus după aia?

— Lasă-mă tovarășe cu expresia — izbucnește Petre. De expresie îmi arde mie? Înțelegi, logodnica mea-i sărbătorită cu inovatorii la institut — eu trebuia să țin conferința. Am întîrziat. Mi-e și rușine să mai dau ochii cu ea.

— Dec.... oftează moșul. Ale vieții valuri.

— Trebuia să cînte fanfara...

Cu toate că e ora 9 și jumătate, referentul mai are puterea să întrevadă și viitorul cantinei:

— Dar cînd cantina noastră va zîmbi în soare măi tovarăși, cînd va avea mese pătrate sau rotunde, nimeni nu se gîndește, așa-i?

Pierduți în fumul dens care așternuse o pînză albăstruie între masa prezidiului și sală, cei cîțiva oameni ce mai rămăseseră — nu mai mulți de 7-8, păreau niște umbre care — după cum se vedea — nu erau dispuse să se gîndească la asemenea perspective.

— O, ce va fi atunci! se entuziasmă Necșulescu. Mese curate, frumoase. Fețele de mese vor fi în pătrățele sau nu, e mai apetisant în dungi. De altfel, putem avea și pătrățele și dungi; nimic nu ne strică. O zi la pătrățele o zi la dungi, cum vrea fiecare. Și atunci, iertați-mă, dar din nou mă gîndesc la copilul tovarășului Popescu. Noi eram în ședință și afară s-a născut un nou cetățean. El s-a născut în această zi cînd noi dezbatem problema cantinei. Noi, pentru urmașii noștri luptăm... Și acest copil tovarăși, poate va mînca tot la această cantină pentru care noi astăzi...

Iosif Popescu îl trase de mînecă pe Petre:

— Hai să ieșim că altfel îl bat. Ce are frate cu copilul meu de nu-i dă pace, trăzni-l-ar dumnezeu să-l trăznească.

Șerban Necșulescu ar avea să mai emită cîteva idei prețioase dar, cînd ridică ochii de pe referat se trezește singur, în sala mare. Răcoarea nopții pătrunde în încăpere prin ușa larg deschisă pe care rînd pe rînd, — discret — ultimii doi părăsiseră pozițiile.

...Ia te uită, m-am luat cu vorba și au plecat toți, își spune el încetișor. Păcat. Tocmai acum puneam niște probleme foarte importante! Ce oameni! Au părăsit bunătate de ședință!

Stringîndu-și hîrtiile se uită într-o doară la ceas:

— Cît? Zece și zece? Zbor...

Cînd să deschidă ușa, trage de cîteva ori de mîner, se opintește, pune servieta jos („greu se mai deschide ușa asta") împinge cu amîndouă mîinile, dar... nimic. M-au încuiat... Moș Androne!

Prin ușa de sticlă mată se conturează silueta portarului care, tacticos, trage un scaun, se așează, dă șapca pe ceafă și aprinde o țigară.

— Moș Androne! dă-mi drumul, aici Șerban Necșulescu.

— „Tudoriţo nene" mormăi moșul înveselit.

— Nu-ți bate joc tovarășe portar, țipă Necșulescu indignat. Ce dumnezeu, am invitați acasă, e ziua nevestei-mi. Pierd... Pierd tramvaiul.

— Las că-l prinzi pe ăla de mîine dimineață.

— Cum? Mă ții pînă dimineața aici? Tovarășe te fac răspunzător...

— Hai lasă demagogia, se supără moșul. Acum sîntem între noi.

Necșulescu tace o vreme, uluit de îndrăzneala portarului. Pe urmă intervine mieros:

— Ha, ha, ce glumeț ești dumneata. Te rog, mă plictisesc. Dă-mi drumul. Mă duc și pe jos acasă... E o noapte așa de frumoasă...

— Te plictisești? Dă-mi atunci pe sub ușă raportul pe care l-ai citit în ședință ca să ți-l buchisesc eu la cap toată noaptea.

Din nou tăcere. Un oftat

— Nu vrei adică — face moșul — Bineee! Dar cum vine problema aia cînd cantina-i o expresie! Ai?

— Nu mă-nebuni, strigă disperat Necșulescu. Lasă-mă! De ce nu-mi dai drumul?

— Fiindcă ești hoț. Știu, ai să-mi spui: „n-am furat nimic". Dar astăzi — nouă cine ne-a furat timpul? Tu, așa-i? Ei, dacă ești hoț, stai acolo închis pîn-ți-oi da eu drumul... Și... liniște!

A doua zi de dimineață cînd au venit femeile de serviciu s-au mirat între ele:

— Vai tu ce de dimineață a venit tovarășul Necșulescu la servici. Să știi c-o ia din nou cu ședința.

Una mai vorbăreață îl întrebă:

— Cum a rămas tovarășe Necșulescu cu cantina?

Palid, tremurînd de furie, Necșulescu ieși urlînd:

— La dracu! Da ce-mi pasă mie de cantină? Ce, am mîncat vreodată aici? Eu mănînc totdeauna acasă!

Un impuls nou pentru arta noastră plastică

Eugen Taru

Laureat al Premiului de Stat

Din nou poporul nostru, prin intermediul Guvernului și Partidului, răsplătește oamenii de știință și artă, creatori de lucrări valoroase.

La marea sărbătoare a decernării Premiilor de Stat pe anul 1953, panglicile roșii ale înaltelor distincții înfloresc pe pieptul multor artiști plastici. Alături de ceilalți laureați, ei își văd astăzi munca lor recunoscută și răsplătită.

Regimul nostru are grijă să asigure ridicarea nivelului de trai al creatorilor pe tărîmul culturii. El nu așteaptă cum se întîmpla în trecutul regim, ca „posteritatea" să stabilească creatorului o glorie tardivă, postumă. Burghezia ascundea cu viclenie lipsa de grijă a oficialității față de nevoile artistului, vopsind romantic viața mizeră a acestuia cu titulatura de „boemă" în care, chip și seamă, artistul s-ar complace să trăiască. Așa au fost lăsați să se stingă înainte de vreme, măcinați de boală și nevoi, artiști ca Andreescu sau Luchian, disprețuiți de burtăverzimea contemporană, în mîna căreia stătea pîinea și cuțitul. Nu era considerat „artistic" pentru protipendada vremii, înfățișarea pe pînză a figurilor necăjite de muncitori, aspectele vieții trudnice ale obijduiților. Cu atît mai vîrtos a fost lovit marele pictor progresist Băncilă.

Ce-ar spune acești clasici ai noștri dacă ar putea vedea condițiile de muncă ale artiștilor de azi? Case de creație în meleaguri de liniște, în minunate poeni însorite, palate care în trecut adăposteau luxura regală, transformate în localuri pentru expoziții de artă, fonduri de creație puse la dispoziția artiștilor, comenzi de stat, distincții și recompense pentru cei mai buni, stima și prețuirea poporului și oficialității pentru creatori.

Parcurgînd lista noilor laureați, unești în aceeași lectură diferite generații de artiști. În numele aceluiași ideal înnoitor ei au îmbrățișat acum în comun aceeași metodă de creație: înfățișarea veridică a vieții privită de pe înaltele poziții de luptă ale clasei muncitoare — metoda realismului socialist.

Premiul de Stat clasa I-a încununează pictorului Iosif Iser, artist al poporului, o activitate fecundă în domeniul plasticii, activitate care se întinde de-a lungul unei jumătăți de veac.

În expoziția retrospectivă de desene satirice în care s-a grupat activitatea graficienilor combatanți din ultimul secol, desenele maestrului Iser marchează o etapă de luptă curajoasă. Cine va putea uita desenul reprezentînd chipul încruntat al primului monarh Carol I, pe a cărui frunte artistul a scris demascator un „1907" în culoarea sîngelui jertfit de țărănimea răsculată?

După eliberarea noastră, pictorul Iser s-a alăturat fără rezervă luptei clasei muncitoare, pentru dărîmarea unui regim contra căruia artistul luase de mult o poziție critică. Făcînd efortul unei înnoiri în concepția metodei de creație, maestrul Iser a dat în acești ultimi ani și continuă să ne dea lucrări în care se străduiește să reflecte viața nouă, revoluționară, care se dezvoltă în țara noastră.

Odată cu maestrul Iser i s-a decernat Premiul de Stat clasa I-a și pictorului Corneliu Baba pentru portretul academicianului Mihail Sadoveanu, portret de factură monumentală, prin care pictorul continuă în mod fericit cele mai bune tradiții ale artei noastre realiste clasice. Lucrarea scoate puternic în evidență trăsăturile esențiale ale personalității marelui nostru scriitor. Cîtă demnitate și forță morală se degajă din figura și ținuta clasicului nostru în viață! Prin realizarea acestei magistrale lucrări, pictorul Baba se situează între fruntașii artei noastre plastice.

Pictorul Octavian Angheluță, în tabloul premiat intitulat „Reparație la cuptoare la uzinele Reșița", realizează cu măiestrie atmosfera de muncă încordată a brigăzii de muncitori. „Autoportretul" și peisajul „Gura Sada", tablouri trecute și ele în seria realizărilor pentru care pictorul Angheluță a fost premiat, arată varietatea, multilateralitatea posibilităților acestui pictor fruntaș.

Pictura mai e reprezentată între premiile de stat prin emoționantul tablou executat de pictorul clujan Bela Nagy Abody: „Arestarea lui Fonagy". Artistul pune în relief figura dîrză și calmă a luptătorului comunist în contrast cu cinismul și brutalitatea agenților siguranței, slugi ale regimului burghezo-moșieresc.

O serie de importante realizări în domeniul graficei sînt subliniate prin decernarea Premiilor de Stat.

Afișul pictorului Iosif Cova „Nu vom uita" ne arată cu patetism o mamă coreeană strîngînd la piept copilul a cărui viață a fost cu brutalitate curmată de bombardamentul avioanelor americane. Pumnul mamei se ridică amenințător spre avioanele ucigașe: „Nu vom uita!". E un protest impresionant contra barbariilor războiului, model de afiș care emoționează și convinge în același timp.

Ilustrațiile pictorului grafician Aurel Jiquide la romanul „Nicoară Potcoavă" de Mihail Sadoveanu, constituie o galerie impunătoare de tipuri din îndepărtata epocă istorică. Ele redau în imagini plastice variatele personaje descrise de pana maestrului Sadoveanu.

Peisajele din Republica Populară Chineză, acuarele pline de prospețime, pictate de Ligia Macovei, reprezintă una din cele mai valoroase realizări ale graficei noastre. Pictorița a știut să redea ceea ce este specific în frumusețile peisajelor uriașei țări prietene și nu s-a lăsat tentată să pună accentul pe exotismul senzațional al Orientului îndepărtat. Ogoarele inundate pentru creșterea orezului desfășurate în terase întinse la nesfîrșit, scăldate în soare, de o poezie optimistă, robustă, arată că artista a înțeles și s-a emoționat de munca sîrguincioasă, avîntată, cu care astăzi țăranul chinez dezrobit, își lucrează pămîntul.

Realizările sculptorilor noștri recent laureați, ne prezintă această ramură a artelor plastice într-un proces de maturizare pe linia sănătoasă a exprimării veridice a faptelor și a oamenilor.

Premii de Stat clasa I-a au fost decernate sculptorului Constantin Baraschi, artist al poporului, pentru altorelieful „Eliberarea", și sculptorului Ioan Irimescu pentru „Portretul pictorului Băncilă".

În compoziția amplă „Eliberarea", maestrul Baraschi reușește să realizeze un tablou dinamic de masă, evocator al momentului istoric cînd populația țării noastre a primit sărbătorește pe ostașii sovietici eliberatori, degajînd ideea centrală: din acest moment s-a deschis o nouă eră pentru poporul nostru!

Sculptorul Irimescu ne prezintă un Băncilă — pictor combatant. În gestul cu care ține încordat pensula și paleta se sugerează mînuirea unor arme de luptă. Privirea hotărîtă, scrutătoare, opune vechii societăți văditul lui protest. E o lucrare compusă monumental, reliefînd o puternică înțelegere a personajului.

Figura marelui Lenin evocată în lucrările sculptorului Boris Caragea și Mihai Wagner, redă dinamismul revoluționar al deschizătorului unei noi epoci în istoria omenirii.

Sculptorul Geza Vida a evocat în linii simple de o autentică emoție artistică, chipul legendarului haiduc maramureșan Pintea judecînd un boier. Legenda veche de aproape trei secole, retrăiește în fața noastră. Caracterul limpede al conflictului, tratarea viguroasă a compoziției în planuri mari, dau lucrării un pronunțat caracter popular.

★

Premiile de Stat răsplătesc deopotrivă tineri și vîrstnici, înfrățind laolaltă reprezentanți ai poporului romîn și ai minorităților naționale. Unii din artiștii laureați își continuă un vechi drum realist, iar alții, rupîndu-se din vremelnicele influențe ale curentelor artei decadente burgheze, ajutați cu căldură de partid, pășesc astăzi pe drumul larg al realismului socialist, convinși fiind că numai pe acest drum pot ajuta lupta maselor la care s-au alăturat cu tot sufletul. Arta noastră plastică pășește cu încredere înainte.

Combativitatea împotriva infiltrării perfidelor influențe ale esteticii burgheze, care rîvnește să îndepărteze pe creatori de la înfățișarea veridică a vieții, trebuie să rămînă însă un permanent obiectiv pentru artiștii noștri. Formele de apolitism, de estetism, rămase încă în lucrările unora, trebuie să trezească la mai multă vigilență artiștii precum și organele de îndrumare ale Uniunii Artiștilor Plastici și ale Ministerului Culturii.

Artiștii noștri trebuiesc îndrumați și ajutați să înțeleagă și să redea mai frecvent sensul adînc al transformărilor care se petrec astăzi sub ochii lor, să dezvăluie cu mai multă vigoare puternicul conflict al luptei de clasă. Oamenii simpli, constructori ai socialismului, așteaptă să fie înfățișați mai amplu, cu problemele lor multiple, cu bucuriile și conflictele lor. Așa vor dispare multe lucrări plate, schematice, convenționale, rezultate ale unei slabe cunoașteri a vieții, ale unei greșite interpretări a acesteia sau ale unui insuficient bagaj profesional.

Premiile de Stat, subliniind cele mai valoroase lucrări din anul 1953, vor constitui desigur un îndrumar și un nou îndemn pentru toți artiștii noștri plastici în realizarea unei arte complexe, așa cum și-o dorește și de care are nevoie poporul nostru.

STUDENTUL DE PE BULEVARD

Muzica: Marius Mihail — **Text: Sadi Rudeanu și I. Avian**

Cuplet I

Il cunoașteți, nu se poate,
Sprinten ca un leopard,
Ultimu-i la facultate
Cel dintîi pe bulevard.

Talpa cinspe centimetri
Și fularul fistichiu
Rația de-ulei în freză
Charles Boyer în Cișmigiu.

Refren I

Facultatea spune că i-e dragă
Și-nainte o mai vizita
Astăzi însă nu mai dă pe-acolo
Deși el susține c-o iubea.
Bea — bea!

Acostează fetele pe stradă
Lucruri de-astea tare-i sînt pe plac
Dar adesea ca răspuns primește
Două vorbe care-i pun capac.
Pac — pac!

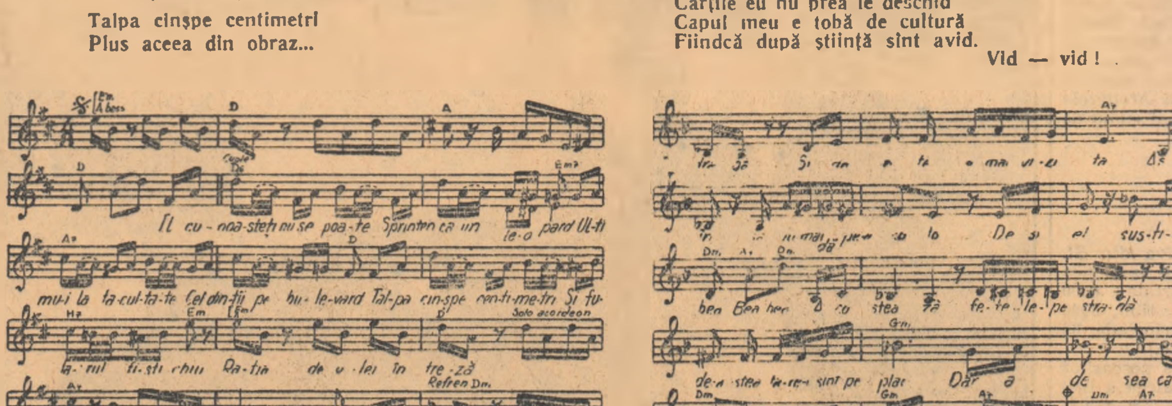
Cuplet II

— Te cunosc — îi spune fata —
Ți-ai legat cartea la gard;
Ultimul la facultate
Cel dintîi pe bulevard.

Elegant ca din cutie
Guler pînă la grumaz
Talpa cinspe centimetri
Plus aceea din obraz...

Refren II

Spune: Am o bibliotecă vastă
Cărțile eu nu prea le deschid
Capul meu e tobă de cultură
Fiindcă după știință sînt avid.
Vid — vid!

Nimeni nu e mai citit ca dînsul
Vrea să pară că-i de ne-ntrecut
Și mai are-n plus o calitate
De colocvii veșnic s-a temut.
Mut — mut!

Cuplet III

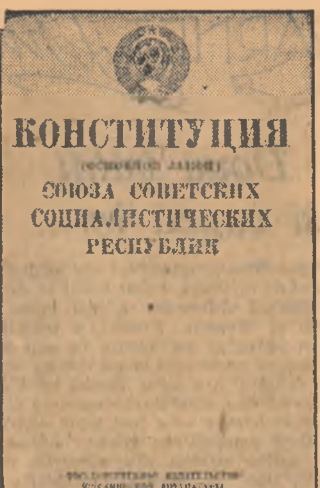
Il cunoaște fiecare
Și profesorii îl știu
Cînd ei strigă catalogul
El: prezent... în Cișmigiu...

Nu, aicea n-am dreptate
Am greșit întrucîtva
Trece pe la facultate
Căci e-n drumu-i spre șosea.

Refren III

La sfîrșit de an, dînsul — se știe —
Răscolit de-un înfocat îndemn
Se prezintă țanțoș la examen
Și să-l vezi cît este de solemn.
Lemn — lemn!

Toți colegii lui sînt azi departe
Dar destinul cum poți să-l învingi...
El din anul trei intră în patru,
El din 54 -n 55...

Astăzi, poporul sovietic sărbătorește Ziua Constituției U.R.S.S. Constituția sovietică constituie un strălucit exemplu pentru oamenii muncii din țările de democrație populară, un imbold în lupta proletariatului din țările capitaliste pentru un viitor mai bun.

Oamenii sovietici se bucură de drepturi și libertăți la care au visat timp de veacuri oamenii muncii — dreptul la muncă, la odihnă, la cultură... Drepturile acestea minunate sînt consfințite de Legea cea Mare, Constituția Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Nouă diplome într-o familie colhoznică

Din diferite colțuri ale R.S.S. Armene primește scrisori bătrînul colhoznic G. Tumanian din satul Șamahian. Uneori, poștașul îi aduce cîteva plicuri deodată — de la fiul cel mare, agronomul Amaiak, de la o fiică învățătoare, de la Zina — inginer la o mare hidrocentrală.

Nouă fii și fiice ai colhoznicului Tumanian au absolvit institute de învățămînt superior. Printre ei sînt doi ingineri, doi agronomi și cinci dintre cei 150 de învățători crescuți în acest mic sat de munte care a dat țării nenumărați intelectuali.

Căminul tinerelor talente

Intr-una din zilele grele ale anului 1942, ostașul Sabatorin a găsit în pădure un copilaș. Mama sa pierise, probabil, de mîna naziștilor. În subunitatea lui Sabatorin, ostașii s-au îngrijit cu dragoste de mica făptură. Fetița a primit numele de familie al salvatorului ei — Sabatorina.

Svetlana Sabatorina trăiește acum în casa copilului nr. 3 pentru copii talentați din Kiev. Dragostea ei pentru muzică o cunosc și tovarășii ei și pedagogii.

Interesantă este biografia lui Tudor Popescu, tînărul romîn din casa copilului nr. 3. Părinții săi, țărani săraci, au murit de mizerie în anii regimului burghezo-moșieresc. Micul Tudor care slujea ca păstor la chiaburi a ajuns în Moldova Sovietică. Ostașii sovietici l-au trimis la o casă a copilului.

Tudor are un deosebit talent la dans. El este elev al școlii de coregrafie și execută cu multă măiestrie dansuri clasice și populare.

Nenumărați tineri — azi studenți ai institutelor de artă sau artiști — vorbesc cu recunoștință despre casa copilului care a fost pentru ei un adevărat cămin, care i-a ajutat să-și dezvolte talentele.

Sub semnul marilor drepturi și libertăți ale oamenilor sovietici

„Omul are drept la-nvățătură, Drept la muncă, la odihna sa"

Aceste cuvinte sînt luate dintr-un cîntec foarte popular. Îl auzim la radio, pe scenele teatrelor de estradă, deseori îl cîntăm noi înșine.

Vreau să dovedesc adevărul cuvintelor din cîntec povestind despre viața mea, viața unei fete simple sovietice.

Am venit să muncesc în fabrică cu vreo 9 ani în urmă, la vîrsta de 17 ani. Nu aveam o profesie anumită. Mi s-a propus să învăț la școala F.Z.U. de pe lîngă întreprindere. Acolo am studiat teoria, tehnologia producției, iar practica am făcut-o direct în secție. În timpul învățăturii mi s-a plătit o bursă. Peste cîteva luni am căpătat specialitatea de ambalatoare.

Cunoștințele căpătate în școala F.Z.U. m-au ajutat să-mi însușesc repede profesia și în curînd administrația m-a numit șefă a brigăzii de ambalatoare. În fabrică am continuat să-mi ridic cultura generală. În întreprindere există o largă rețea de cursuri în cadrul cărora se pregătesc specialiști în toate domeniile producției de dulciuri; în școala serală tineretul fabricii termină învățămîntul mediu. Absolvind această școală în anul 1930, am început să învăț la o școală tehnică din industria alimentară.

Treptat, corespunzător cu pregătirea pe care am dobîndit-o, m-am ridicat în muncă și am trecut să lucrez în biroul de raționalizări și invenții.

Organizația sindicală și direcțiunea fabricii nu uită să se îngrijească de organizarea timpului nostru liber. Noi avem o casă de odihnă proprie într-un loc pitoresc din împrejurimile Moscovei. Mulți muncitori sînt trimiși și în alte case de odihnă ale țării. Cel care învață primește concediul de odihnă în timpul vacanței de vară. Muncitorii care au nevoie de tratament balnear sînt trimiși în sanatorii și au concedii suplimentare plătite.

Majoritatea muncitorilor din fabrica noastră o constituie femeile tinere. Multe din ele sînt mame. Statul și sindicatul le ajută să-și crească copiii. Pe lîngă întreprinderea noastră există creșe, grădinițe de copii. Copiii de vîrstă școlară sînt trimiși în timpul vacanței în tabere pionierești.

Astfel, mamele pot să-și continue munca în bune condițiuni, să-și educe copiii și au timp și pentru odihnă și distracție.

În casa de odihnă a fabricii noi ne petrecem nu numai concediul, dar ne odihnim și în zilele de repaus și de sărbători, organizăm reuniuni, plimbări cu schiurile. Seara mergem la cinematografele și teatrele capitalei, sau la casa de cultură a fabricii. Și deseori, adunîndu-ne ca să ne petrecem timpul împreună, noi cîntăm cîntecul plin de viață, în care se găsesc cuvintele:

„...Omul are drept la-nvățătură,
„Drept la muncă, la odihna sa".

ANNA EGORINA
muncitoare la Fabrica de biscuiți „Bolșevic" din Moscova

PE SCURT

● În primii patru ani ai celui de al 5-lea plan cincinal, numărul muncitorilor și funcționarilor din economia națională a U.R.S.S. a crescut considerabil și va ajunge la sfîrșitul anului 1954 la 47 milioane de oameni. În același timp, salariul real al muncitorilor și funcționarilor va crește cu aproximativ 74 la sută în comparație cu 1940.

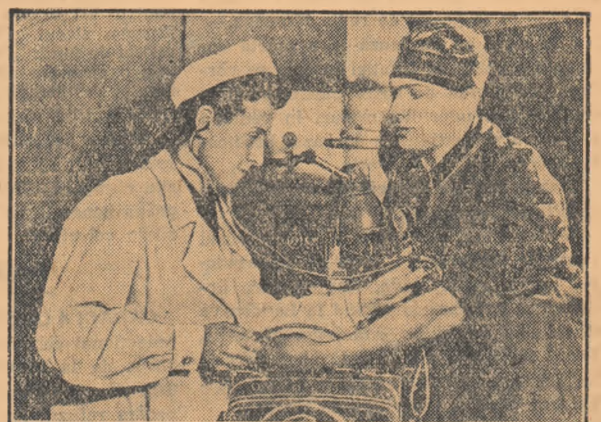
● Pentru a da oamenilor muncii posibilitatea de a-și continua studiile fără a întrerupe munca în producție, în Uniunea Sovietică au fost create 22 institute de învățămînt superior prin corespondență.

● În industria petroliferă se cheltuiesc în acest an pentru protecția muncii 113 milioane ruble.

● În U.R.S.S. există în prezent sute de sanatorii de noapte. Numai sindicatele dispun de peste 400 de astfel de instituții, în care în anul trecut și-au întărit sănătatea 156.000 de oameni ai muncii.

● În U.R.S.S., cărțile, revistele și ziarele se editează în prezent în 98 limbi ale popoarelor U.R.S.S. și în 19 limbi străine.

● În toate colțurile Uniunii Sovietice copiilor li se asigură toate condițiile pentru a învăța bine. În cele aproape 11.000 de internate pentru școlari din R.S.F.S.R. trăiesc aproape 440.000 școlari.

În policlinica uzinei „Kirov" din Leningrad: A. N. Muraviova, medicul secției de ștanțare și dispozitive controlează tensiunea lăcătușului G. N. Semionov.

Dans bielorus din compoziția „Marea prietenie" interpretat de artiste amatoare din Ucraina.

Neneții au primit un nou ziar

Înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pescarii, vînătorii, crescătorii de reni neneți, nu cunoșteau nici un fel de cărți. Ei n-ar fi putut citi cărțile scrise în limba maternă căci populația neneță nu avea nici măcar un alfabet propriu.

Acum, în limba neneților se traduc opere ale clasicilor literaturii ruse și sovietice, în școli copiii învață după manuale tipărite în limba lor maternă.

În primăvara aceasta, în districtul național Iamalo-Neneț a apărut un nou ziar districtual „Nordul roșu". Ziarul este scris în limba populației de bază din district — neneții.

Colaboratorii ziarului sînt mai ales tineri neneți entuziaști ai muncii pentru avîntul culturii nenețe. Colaboratorul Ivan Iuganpelik, este autorul unor piese în limba neneță pe care tot el, împreună cu alți membri ai redacției, le pune în scenă la Casa de Cultură a popoarelor nordului din district.

Ziarul „Nordul roșu" se bucură de o mare popularitate în rîndul oamenilor muncii din districtul național Iamalo-Neneț. Redacția primește nenumărate scrisori de la pescarii Iamalului, de la vînătorii din taiga, de la crescătorii de reni din tundră.

„Nordul roșu" este al nouălea ziar care apare în districtul național Iamalo-Neneț.

Delegația oamenilor de știință din R. P. Bulgaria a părăsit Capitala

Vineri noaptea, delegația oamenilor de știință din R.P. Bulgaria care a luat parte la „Săptămîna științei bulgare", organizată de Academia R.P.R. și Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, a părăsit Capitala.

Din delegația bulgară au făcut parte: academicianul Sava Ganovski, membru al Consiliului de conducere al Academiei de Științe a R.P. Bulgaria, deputat în Adunarea Populară a R.P. Bulgaria, laureat al Premiului Dimitrov, academicianul Dimităr Petrov Orahoveț, secretar coordonator al Academiei de Științe a R.P. Bulgaria, director al Institutului de medicină experimentală, laureat al Premiului Dimitrov, prof. Dimităr Kostantinov Kosev, membru corespondent al Academiei de Științe a R.P. Bulgaria, director al Institutului de istorie bulgară de pe lîngă Academia de Științe a R.P. Bulgaria, și prof. Mincio Gheorghiev Popov, decan al Facultății de construcții de mașini din Sofia.

La plecarea oaspeților, în Gara de Nord, se aflau de față tovarășii: M. Macavei, președinte de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, acad. St. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., acad. E. Macovschi, Oliver Sabău, vicepreședinte al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, prof. Gh. Ștefan, membru corespondent al Academiei R.P.R. și alții.

Au asistat la plecare reprezentanți ai Ambasadei R.P. Bulgaria la București, în frunte cu ambasadorul Stoian D. Pavlov.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Sîmbătă la amiază s-a înapoiat în Capitală delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne care a participat la festivitățile ce au avut loc la Tirana, cu prilejul aniversării a 10 ani de la eliberarea Albaniei.

Delegația a fost alcătuită din tovarășii: Dumitru Coliu, membru supleant în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. și membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, conducătorul delegației, Nicolae Cioroiu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe.

Pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată la sosire de tov. M. Dalea, secretar al C.C. al P.M.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.M.R., D. Simulescu, ministrul Poștelor și Telecomunicațiilor, T. Rudenco, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, reprezentanți ai Comitetelor regional și orășenesc ale P.M.R. etc.

A fost de față M. Lako, ministrul R. P. Albania la București.

★

Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S., anunță pentru astăzi 5 decembrie, Ziua constituției U.R.S.S., conferința tov. Tiță Florea, director general adjunct al Direcției generale a treburilor Consiliului de Miniștri, intitulată: „Constituția sovietică oglindește calea de luptă și victorii a poporului sovietic", care va avea loc la ora 18, în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei nr. 14. Urmează un concert susținut de soliștii vocali și instrumentali ai Filarmonicii de Stat din București.

★

Abonamentele la ziare și reviste pentru anul 1955 se primesc la oficiile poștale, chioșcurile difuzării presei, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

In Editura de Stat pentru literatură politică

a apărut în broșură:

SORIN TOMA — Uniunea Sovietică pe calea construirii comunismului

24 pagini — 25 bani

Printre picături...

Fiindcă raionul Hîrlău este fruntaș pe regiunea Iași în domeniul achizițiilor și contractărilor, am încercat să-mi dau seama de munca organizațiilor U.T.M. în această privință. Am ales cîteva comune fruntașe, fiind sigur că acolo se poate întîlni experiența cea mai înaintată.

Întîi m-am dus în comuna Nicolae Bălcescu. Am aflat că printre cei care și-au valorificat produse la cooperativă ori au contractat animale sînt și familii ale utemiștilor. Am vrut atunci să desprind în ce măsură organizația U.T.M. a determinat o asemenea situație. Dovezi că organizația U.T.M. ar fi desfășurat muncă politică sau că ar fi luat vreo măsură în acest sens nu există însă.

Tovarășa Agapia Leontina, secretară a organizației U.T.M. din satul Scobinți, comuna Bădeni, nu știa dacă vreun utemist și-a valorificat produse prin cooperativă sau dacă a încheiat contract de livrare a unor produse sau de creștere a animalelor. Spunea tovarășa că e de puțină vreme secretară și că activiștii comitetului raional U.T.M. — tovarășii Acatincăi Elena și Grancea Ion — care au instruit-o, nu i-au cerut să se ocupe decît de cotizații.

Am trecut și pe la organizația U.T.M. a Agevacoop-ului Hîrlău. Utemiștii de aici lipsesc uneori de la muncă, alteori întîrzie sau nu respectă sarcinile date de către conducere.

Ar putea să pară surprinzător faptul că organizațiile U.T.M. dintr-un raion fruntaș într-un anumit domeniu să nu-și aibă aportul lor. De aceea am cerut lămuriri tovarășului Corneanu Gheorghe, primul secretar al Comitetului raional U.T.M. Hîrlău. Și am aflat de la tovarășul Corneanu, mai înainte de toate, o metodă de-a dreptul originală: muncă „printre picături". Nu știu dacă tovarășul Corneanu are obiceiul să aducă mereu lucruri noi și în toate domeniile. De data aceasta, recunoaștem, a adus ceva nou.

Să relatăm însă cum s-au petrecut lucrurile. Cînd a aflat ce mă interesează, tovarășul Corneanu a recunoscut la iuțeală că, într-adevăr, comitetul raional n-a făcut cine știe ce ispravă în domeniul achizițiilor și contractărilor fiindcă comitetul raional se ocupă de chestiunile amintite „printre picături".

Am vrut să știu ce înseamnă munca „printre picături". Explicațiile au fost date tot de tovarășul Corneanu, după cum urmează:

Întîi: în activul comitetului raional există fluctuație. Sînt tovarăși care pleacă la școli și, prin urmare, înlocuiți. Noii activiști, fără experiență, nu pot cuprinde toate problemele.

Că activiștii merg la școli și învață, e normal și bine. Așa trebuie să fie. Altminteri nu s-ar putea asigura ridicarea nivelului muncii organizației.

Că în locul celor plecați vin alții noi, fără suficientă experiență, e tot atît de firesc. E nefiresc însă — și tovarășul Corneanu ia mai puțin în seamă acest aspect — ca un activist nou să fie educat, ca tovarășul Grancea, să-și pună ochelari de cal și să vadă numai încasarea cotizației. E nefiresc cînd activistul nou, ca și cel vechi — și asta se petrece frecvent la Comitetul raional U.T.M. Hîrlău — e transformat în curier, în omul care știe să ducă sarcini și să aducă tabele.

Mai departe, tovarășul Corneanu consideră că comitetul raional n-a putut face mai mult fiindcă activul a fost antrenat într-o seamă de acțiuni — ca și cum obligația organizațiilor U.T.M. de a se ocupa de achiziții și contractări ar fi fost stabilită abia în această toamnă.

Înțelegînd că argumentația sa nu rezistă, tovarășul Corneanu a pus punctul pe i: „printre picături" înseamnă lipsă de interes, nepreocupare, desconsiderare, îngustime de vederi și formalism. Căci la drept vorbind nu faptul că sînt activiști noi, că au fost anumite acțiuni, constituie cauza dezinteresării comitetului raional ci formalismul, înțelegerea muncii U.T.M. ca ceva fără legătură cu achizițiile și contractările. Părerea a fost unanim împărtășită de biroul Comitetului raional U.T.M. Hîrlău care nu a luat nici o măsură pentru a curma situația anormală creată.

Boala formalismului bîntuie puternic la Comitetul raional U.T.M. Hîrlău și împiedică pe activiști să înțeleagă că educația tineretului se face prin muncă și nu altfel.

Pînă nu de mult, primul secretar al Comitetului raional U.T.M. Hîrlău făcea o concurență disperată onorabilului Zaharia Trahanache. Asemeni onorabilului domn Zaharia Trahanache, tovarășul Corneanu era membru în multe „comitete și comiții" permanente, semipermanente și ocazionale ale sfatului popular, ale A.R.L.U.S.-ului, ale cooperației etc. Ca să priceapă că nu e Trahanache ci secretar al Comitetului raional U.T.M. Hîrlău și are obligația să se ocupe de problemele educației tineretului a fost nevoie să intervină Comitetul raional de partid Hîrlău.

Mai poate fi citat și alt exemplu. Era vorba ca la întreprinderea economică raională Hîrlău să se țină o adunare. Tovarășul Morcov Dumitru și-a disputat dreptul de a merge la adunare cu un alt activist, nu pentru că ar fi fost specialist în problemă, ci pentru a fi ales în prezidiul adunării pentru a lua cuvîntul și a fi cunoscut de tineret ca „tovarășul de la raion". Să pozeze în „oameni mari" — iată ce urmăresc unii activiști ai Comitetului raional U.T.M. Hîrlău în frunte cu primul secretar.

Achizițiile, colectările?... Asta-i altceva. E treabă fără poze și discursuri. Trebuie să-ți pui capul la lucru, să găsești metode, să dai îndrumări competente. Boala formalismului trebuie grabnic lichidată. Nu discursuri, ci consultarea specialiștilor de la cooperație asupra sarcinilor în domeniul respectiv, chibzuială asupra celor mai bune metode care să fie folosite — muncă făcută cu spirit de răspundere, nu poze și muncă... „printre picături".

PETRE NIȚA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Răspundem cititorilor

Cum se amenajează un patinoar

Pe luciul gheții, omul deabia se ține pe picioare. Asta bine înțeles atunci cînd vrea să o parcurgă cu piciorul. Dacă are însă patine și știe să le folosească el nu numai că nu se va mai clătina, dar se va mișca cu o viteză mult mai mare. Un bun patinator, cheltuind aceeași energie ca și cel ce merge pe jos, poate atinge o viteză de peste 50 km. pe oră, făcînd numai 12 pași pe 100 de metri.

Dar patinajul, afară de plăcerea vitezei oferă o altă serie de foloase. Ca și schiul, el este un sport de iarnă, adică un sport care îți oferă posibilitatea de a te fortifica într-un sezon în care mulți mai cred că trebuie să stea la gura sobei.

Patinajul te ajută să-ți menții condiția fizică generală la un nivel ridicat pentru concursurile din vara viitoare și-ți va da prilejul să-ți călești corpul contra frigului. Patinajul este un sport care oferă posibilitatea de a angrena în practicarea lui un număr foarte mare de tineri, fie sportivi, fie nesportivi, deoarece echipamentul nu-i pretențios și se poate improviza repede. Pentru practicarea acestui sport sînt necesari în mod special numai bocancii și patinele, restul echipamentului putînd fi hainele obișnuite.

Terenul pe care veți patina în timpul iernii poate fi natural sau artificial după cum gheața este provenită din înghețarea apei unui lac, rîu, sau a apei cu care am stropit noi un teren oarecare.

PATINOARUL NATURAL

Amenajarea patinoarului natural este simplă. După ce a venit înghețul și cînd gheața are cel puțin 6 cm. grosime, pentru a ține pe ea un om fără să se rupă, curățați toată zăpada de pe ea și așezați-o pe margini sub formă de taluz (dîmburi). Neteziți bine suprafața gheții cu o scîndură de lemn la care fixați o coadă. Căutați să folosiți partea unde rîul sau apa respectivă are adîncimea cea mai mică și cît mai aproape de mal. Așteptați pînă ce grosimea gheții ajunge la 15 cm. și numai atunci începeți patinatul. Grosimea gheții se măsoară făcînd o gaură (copcă) la marginea ei.

În mod obligatoriu trebuie prevăzut pe mal, alături de locul de patinat, echipamentul de salvare: o barcă, o sanie cu tălpi late, scară și frînghie pentru cazul cînd s-ar rupe gheața și ar avea loc un accident. Nu trebuie să se permită practicarea patinajului pe vreme cu temperatură ce nu a scăzut de minus 4 grade sau cînd gheața este mai subțire de 12 cm.

PATINOARUL ARTIFICIAL

Acesta se poate amenaja pe terenul de fotbal, baschet, volei etc. Spre deosebire de cel natural el necesită mai multe pregătiri. Iată-le: se cosește iarba, se nivelează ridicăturile, se astupă gropile și se tăvălugește tot terenul. Apoi, după ce a căzut zăpada, curățați-o și așezați-o sub formă de taluzuri de jur împrejur. Terenul se va nivela și bătători, astupînd gropile cu zăpadă udată. Trebuie avut grijă ca în apropierea terenului ales să fie o sursă de apă: izvor, rîu, fîntînă.

Pe suprafața terenului turnați apă sau stropiți cu furtunul sau stropitoarea. Faceți această operație seara. Apa se cară în butoaie puse pe sănii. Răsturnarea butoaielor se face pe teren la distanțe regulate în așa fel încît să se formeze un strat uniform de gheață. Nu umblați prin apă sau pe gheața de curînd prinsă. Prima turnare trebuie făcută la o temperatură de minus 4 grade. În locurile unde au rămas gropi sau simple pojghițe prin scurgerea apei în pămînt, turnați din nou apă și lăsați-o să înghețe. După aceea cu un cuțit se nivelează întreaga suprafață a gheții. O măturăm de sfărîmături de gheață și apoi udăm încăodată întregul teren în mod uniform. E bine să faceți gheața groasă de 10—15 cm.

Patinoarele trebuie să aibe în apropierea lor bănci pentru odihna sportivilor și echiparea lor, cuiere pentru agățarea paltoanelor.

Pista pentru alergări se poate face pe terenul de patinaj cînd există posibilitatea amenajării unui spațiu mare. Pista de patinaj viteză se poate amenaja și pe o pistă de atletism. Pista trebuie să aibe două culoare în lățime de 4—5 metri fiecare.

Știri sportive

● În bazinul acoperit de la Floreasca a început sîmbătă după amiază întîlnirea internațională de înot, sărituri și polo pe apă dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R. D. Germane.

Înotătorii din R. D. Germană au arătat o tehnică excelentă, cîștigînd 5 probe. Înotătorii din R.P.R. au cîștigat 4 din cele 9 probe desfășurate, stabilind totodată 6 noi recorduri ale țării. După prima zi de concurs echipa R. D. Germane conduce cu 53—51 puncte.

Iată cîteva rezultate tehnice: *400 m. liber seniori:* 1. Zoltan Hospodar (R.P.R.) 4'53"0 (nou record R.P.R.); *200 m. bras seniori:* 1. Horst Fritsche (R.D.G.) 2'41"7/10; 2. Felix Heitz (R.P.R.) 2'43"5/10 (nou record R.P.R.); *100 m. fluture juniori:* 1. Alexandru Popescu (R.P.R.) 1'06"8/10 (nou record R.P.R. de seniori); *200 m. bras senioare:* 1. Marlise Greibler (R.D.G.) 3'00"9/10.

La proba de sărituri de la trambulină, în prima zi s-au efectuat săriturile obligatorii. În clasament conduce Rudi Oertel (R.D.G.) cu 70,01 puncte, urmat de Klaus Wittemberger (R.P.R.) cu 62,33 puncte și Herbert Wittemberger (R.P.R.) cu 58,74 puncte.

Jocurile de polo dintre reprezentativele celor două țări s-au încheiat cu victoria echipelor R.P.R. La seniori, sportivii romîni au cîștigat cu 4—3, iar la juniori cu 7—1.

Astăzi întrecerile continuă cu începere de la ora 17.

● Astăzi după amiază, pe stadionul Republicii, se încheie sezonul de fotbal pe anul 1954. În ultimul joc oficial al anului se întîlnesc echipele Dinamo-București și Metalul-Reșița, care s-au calificat în finala popularei competiții „Cupa R.P.R." de fotbal.

Intîlnirea începe la ora 13,30 și va fi arbitrată de D. Schulder (București) ajutat la tușe de C. Mitran și S. Segall.

Desfășurarea reprizei a II-a a intîlnirii dintre echipele Dinamo-București și Metalul-Reșița se va transmite pe stațiile noastre de radio în jurul orei 14,25. Transmisiunea se va face pe programul I.

Din munca de difuzare a presei

Ce dovedesc faptele

Din cele ce-ți povestește tovarășul Gheorghe Tatu, șeful serviciului regional de difuzare și expediere a presei, poți să tragi concluzia că munca de difuzare a presei în regiunea Hunedoara se desfășoară în condițiuni mulțumitoare. Din situațiile pe care le are, din măsurile luate poți deduce că în general în regiunea aceasta există preocupare pentru îmbunătățirea difuzării presei, înlăturînd rînd pe rînd deficiențele. Să vedem însă cum au contribuit organele și organizațiile U.T.M. la această stare de lucruri. Să lăsăm faptele să vorbească.

★

O zi de toamnă ca multe altele. Ne-am adunat într-un birou al gospodăriei anexe Lăpușnic din raionul Ilia pentru a sta de vorbă pe-ndelete. Tovarășul Vilmoș Ghiara povestea necăjit:

„În luna octombrie ca și în cele două luni anterioare nu s-a mai interesat nimeni de abonamentele noastre. Dacă am văzut așa am luat singur inițiativa și mi-am făcut abonamentul la factorul poștal. Fără ziar sînt ca lipsit de ochi și urechi. Nu pot afla ce se mai petrece în țară sau peste hotare. Doar din ziar învăț să muncesc mai bine..."

— Cine avea sarcina să se ocupe de colectarea abonamentelor?

— Precis nu știu, însă secretarul organizației de bază U.T.M., tovarășul Traian Munteanu, strîngea banii. Înainte, deși gospodăria avea puțini salariați permanenți, se făceau cîte 40 de abonamente la diferite ziare. Acum, dacă mai sînt 10.

Ce credeți că se întîmplă aici? În august tov. Munteanu a strîns ca de obicei banii pentru abonamente. Ce a făcut cu ei... numai el știe. Zi de zi au venit la tovarășul Aron Marinca — paznicul de zi care se ocupă cu distribuirea ziarelor — fie tînăra Florica Varga, fie tovarășa Maria Ispas sau alții, și i-au cerut ziarele. Dar nu le-au găsit nici în august nici în septembrie sau octombrie. Traian Munteanu i-a înșelat pe tovarășii săi. Pe lîngă aceasta nici factorul poștal Ion Roșu nu este un om suficient de conștiincios. Vine cu ziarele doar cînd are mai puțin de muncă acasă.

★

O rază de soare sclipi jucăușă pe fața tînără a secretarului organizației de bază U.T.M. Parcă se îmbujorase auzind întrebarea în legătură cu numărul de abonamente la presa de tineret.

— Avem 350 de abonamente — a răspuns el.

— Numai la presa de tineret? Înseamnă că munca pe care o duce organizația U.T.M. e rodnică.

— Stai, tovarășă, — e o neînțelegere — reia el grăbit. În general, în Totești, raionul Hațeg, sînt 350 de abonamente. Cîți utemiști sînt abonați? Nu știu, factorul poștal știe, că doar el se ocupă de abonamente.

După cum se vede meritul celor 350 de abonamente nu se datorește cîtuși de puțin strădaniei organizației de bază U.T.M. Faptul că secretarul lasă în seama factorului poștal și a sfatului popular munca de colectare a abonamentelor și de difuzare a presei demonstrează că el nu-și îndeplinește o sarcină importantă de organizație.

Atitudinea lui față de presă dă naștere la o serie de lipsuri în ceea ce privește munca de educație comunistă a tinerilor din acest loc.

★

Ne aflam la Întreprinderea de electricitate din Deva. Zgomotul motoarelor aproape că acoperă vocile. Tovarășa Bardos — care are sarcina de difuzor voluntar — tocmai povestea cum se desfășoară munca de difuzare a presei aici, cînd a intrat tovarășul Ștefan Para — șofer fruntaș la această întreprindere.

— Am venit să-mi iau ziarele. Am fost tot plecat și n-am mai putut trece pe aici

— Bine tovarășe. Iată-le — și i-a înmînat ziarele pe mai multe zile, împăturite frumos.

I le-a păstrat cu grijă pentru ca tovarășul Para să le primească pe toate.

Numărul de abonamente crește în fiecare lună. Dar, chiar aici unde difuzarea presei se face în bune condițiuni, dacă am întreba pe tovarășul secretar al organizației de bază U.T.M. cu ce a contribuit el și organizația U.T.M. la aceasta ți-ar răspunde: Organizația de partid are grijă, ce mai avem noi de făcut?!

★

La Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara ai crede că ziarele se vor rătăci prin mulțimea de secții și sectoare. Cu toate acestea, aproape în toate secțiile s-au luat măsuri pentru buna difuzare a ziarelor.

Există un difuzor pentru întreg combinatul, tovarășul Alexandru Galfi. El ridică în fiecare zi ziarele de la centrul raional de difuzare a presei. Apoi ziarele sînt trimise prin curieri la secții, unde de asemenea există difuzori voluntari, care muncesc cu spirit de răspundere și dragoste. Numai la secția laminoare treburile nu merg bine. Tovarășul Alexandru Hrișcu, secretarul organizației de secție U.T.M., nu s-a îngrijit ca difuzorii voluntari pentru fiecare schimb să fie aleși dintre tinerii cei mai conștiincioși. Așa se întîmplă că abonații nu primesc zilnic ziarele. Din această pricină numărul de abonamente nu este constant. În luna cînd difuzorii voluntari au muncit bine, numărul de abonamente a crescut, pentru ca în luna următoare să scadă la jumătate. De ce aceasta? Pentru că tinerii n-au încredere că atunci cînd se abonează vor primi ziarul.

★

În concluzie iată ce dovedesc faptele. Dacă sînt rezultate pozitive în munca de abonare și difuzare a presei, la aceasta, organizațiile U.T.M. din regiunea Hunedoara au adus o contribuție minimă.

În planurile de muncă ale organizațiilor de bază U.T.M. găsești notat formal că se vor face atîtea sau atîtea abonamente. Dar colectarea abonamentelor se face cînd de secretar cînd de un alt utemist ori — și aceasta se întîmplă destul de des — este lăsată doar pe seama factorilor poștali

Nu este organizată difuzarea ziarelor. Tinerii nu le primesc zilnic. Multe se rătăcesc. Pe de altă parte organizațiile de bază U.T.M. nu se interesează dacă ziarele sînt citite sau nu.

La aceste lipsuri grave care persistă în unele organizații U.T.M. din regiunea Hunedoara, contribuie sistemul de muncă defectuos al comitetelor raionale, al Comitetului regional U.T.M. Hunedoara. De aici se trasează, ce-i drept, sarcini. Instrucțiunile privitoare la munca cu presa sînt prelucrate. Nu se dau însă metode concrete de muncă și, mai ales, nu este controlată pe teren îndeplinirea sarcinilor. Activiștii se mulțumesc să constate că organizațiile de bază U.T.M. au trecut în planurile lor de muncă și ceva în legătură cu presa, fără să cerceteze cum se muncește pentru îndeplinirea acestei sarcini.

Pentru îmbunătățirea muncii de abonare și difuzare a presei e necesar ca organele U.T.M. să îndrume atent, să controleze sistematic munca organizațiilor de bază U.T.M.

Mărirea numărului de abonamente depinde în cea mai mare măsură de munca politică dusă de organizațiile U.T.M., de convingerea pe care o au cititorii despre importanța ziarului. Aceasta depinde și de felul cum este organizată munca de difuzare a presei. Iată de ce, alături de lucrătorii din domeniul muncii de difuzare, organizațiile U.T.M. trebuie să asigure ajungerea la timp a ziarului în mîna cititorului. Pentru aceasta fiecare organizație de bază U.T.M. trebuie să încredințeze munca de difuzare a presei unor utemiști care să muncească cu spirit de răspundere, cu dragoste.

Veriga cea mai importantă în munca pentru mărirea numărului de abonați este folosirea presei în așa fel încît tinerii să devină interesați în citirea zilnică a ziarului. Pentru aceasta, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. pot organiza la cluburi sau la căminele culturale, seri de citirea ziarului, cercuri de citit în colectiv a articolelor despre viața de organizație, de producție sau a acelora care privesc desfășurarea campaniilor agricole. În felul acesta, organizațiile de bază U.T.M., tinerii, își vor putea analiza propria lor muncă în comparație cu cele scrise în ziar despre alte organizații.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini care le stau în față, organizațiile U.T.M. trebuie să aibă sprijinul comitetelor raionale și al Comitetului regional U.T.M. Hunedoara care să le îndrume munca, să treacă la un control efectiv asupra felului cum își îndeplinesc sarcinile.

Organele U.T.M. trebuie să colaboreze cu oficiile P.T.T.R. care se ocupă direct de difuzarea presei. Centrele de difuzare a presei și oficiile P.T.T.R., utemiștii care muncesc aici, trebuie să asigure trimiterea regulată a ziarelor și predarea lor numai în mîna delegaților cu difuzarea presei.

Presa este o verigă esențială a legăturii dintre partid, guvern și mase. Citirea zilnică a ziarului de către tineri constituie un sprijin prețios al organizațiilor U.T.M. pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate de partid.

De aceea va trebui ca fiecare activist, fiecare utemist să se străduiască să asigure ajungerea presei în mîinile tinerilor, pentru ca citirea ei să le folosească în munca de zi cu zi.

FOTINA TUDOR

Conducătorii partidului și guvernului Uniunii Sovietice au vizitat Expoziția Unională de construcții

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 decembrie, conducătorii partidului și guvernului Uniunii Sovietice, tovarășii N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hrușciov, însoțiți de K. M. Sokolov, președintele Comitetului de Stat pentru Construcții de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., P. A. Iudin, ministrul Industriei Materialelor de Construcție al U.R.S.S., I. V. Kapitonov, secretar al Comitetului din Moscova al P.C.U.S., E. A. Furțeva, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S. și alte persoane, au vizitat Expoziția Unională permanentă de construcții.

N. G. Baranov, directorul expoziției unionale permanente de construcții și P. P. Jdanov, director științific adjunct, au dat conducătorilor partidului și guvernului explicații în legătură cu obiectele expuse.

—o—

Pentru grabnica reglementare a problemei coreene

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Luînd cuvîntul în problema coreeană în ședința din 1 decembrie a Comitetului Politic al O.N.U., reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik, a subliniat că rezolvarea problemei coreene — una din cele mai importante probleme internaționale — este tărăgănată de ani de zile.

Malik a subliniat că respingerea de către Comitetul Politic a propunerii ca reprezentanții Republicii Populare Democrate Coreene și Republicii Populare Chineze să fie invitați să participe la discutarea problemei coreene a lipsit Adunarea Generală de posibilitatea de a examina în mod obiectiv această problemă și de a adopta hotărîri care să aibă putere de lege și valoare practică.

După conferința de la Geneva — a declarat Malik — politica de opoziție față de reglementarea problemei coreene continuă. Sînt încurajate manifestările și mașinațiile provocatoare ale conducătorilor autorităților sud-coreene care declară fățiș în primul rînd că și de acum înainte se vor opune în mod categoric oricăror tratative cu privire la reglementarea problemei coreene, și, în al doilea rînd, că intenționează să reînceapă războiul împotriva Republicii Populare Democrate Coreene în scopul unificării țării prin mijloace militare.

Delegația sovietică consideră că Organizația Națiunilor Unite trebuie să fie interesată în reglementarea pașnică cît mai grabnică a problemei coreene în vederea asigurării drepturilor legitime ale poporului coreean și a întăririi păcii în Extremul Orient.

Și dacă acest lucru poate fi realizat prin tratative directe între țările respective, între statele interesate, Organizația Națiunilor Unite nu numai că nu trebuie să împiedice reluarea acestor tratative ci, dimpotrivă, trebuie să le salute și să le încurajeze pe toate căile.

Sarcina este ca toate statele interesate să caute prin eforturi comune, căi și metode pentru reglementarea problemei coreene. Pentru aceasta este necesar să tindem spre apropierea pozițiilor și nu spre sublinierea preconcepută a divergențelor.

Atrăgînd atenția Adunării Generale asupra declarației sovieto-chineze din 12 octombrie a.c. în care guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Populare Chineze au arătat necesitatea convocării în viitorul apropiat a unei conferințe în problema coreeană cu larga participare a statelor interesate, I. A. Malik a declarat că delegația sovietică prezintă spre examinare sesiunii Adunării Generale următorul proiect de rezoluție:

„Adunarea Generală, considerînd imperios necesară rezolvarea cît mai grabnică a problemei coreene în interesul unificării naționale a Coreei și al asigurării păcii, recunoaște că este oportun ca statele respective să-și continuie eforturile în scopul realizării unui acord cu privire la reglementarea pașnică a problemei coreene pe baza creării unui stat coreean unit, independent, democrat și ca în acest scop să convoace în viitorul cel mai apropiat o conferință a statelor interesate".

—o—

Acord sovieto-iranian privitor la problemele de frontieră și financiare

TEHERAN 4 (Agerpres). — TASS transmite:

În urma tratativelor desfășurate într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, la 2 decembrie a fost semnat la Teheran un acord între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Iran cu privire la reglementarea problemelor de frontieră și financiare.

La baza acordului a stat năzuința părților spre dezvoltarea și întărirea relațiilor de bună vecinătate.

În acord se arată că de acum înainte toate problemele legate de traseul frontierei de stat dintre U.R.S.S. și Iran pe toată lungimea ei, se consideră reglementate și că nici una din părți nu are pretenții teritoriale asupra celeilalte părți. Acordul prevede crearea unei comisii mixte sovieto-iraniene pentru efectuarea demarcației și redemarcației frontierei. Părțile au căzut de acord să reglementeze definitiv toate pretențiile financiare reciproce legate de perioada celui de al doilea război mondial.

—o—

SCURTE ȘTIRI

● Guvernul Libiei a cerut guvernului Franței ca pînă la 31 decembrie să retragă trupele franceze staționate în provincia Fessan (Libia). După cum se știe, trupele franceze au ocupat această provincie în timpul celui de al doilea război mondial. Actualul acord cu Franța asupra staționării trupelor franceze pe teritoriul Libiei expiră la 31 decembrie.

● Ziarul iugoslav „Politika" relatează că la combinatul metalurgic din orașul Sisak a fost pus în funcțiune un cuptor Martin avînd o capacitate de producție de 50.000 tone de oțel pe an.

● Delegatul Armatei Populare Vietnameze a protestat împotriva arestărilor operate de forțele Uniunii Franceze în regiunea Haifong. Între 2 octombrie și 9 noiembrie au fost arestate 264 persoane printre care numeroși tineri.

Puternicul ecou internațional al declarației adoptate la Conferința de la Moscova

UNIUNEA SOVIETICA

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Declarația guvernelor statelor europene participante la conferința de la Moscova pentru asigurarea păcii și securității în Europa, publicată în ziare la 3 decembrie, a atras în mod deosebit atenția opiniei publice sovietice și a stîrnit vii ecouri.

In cadrul unor mari adunări și mitinguri care au avut loc la 3 decembrie în orașele și satele țării, oamenii muncii din Uniunea Sovietică au aprobat în unanimitate această declarație, care dovedește voința nestrămutată a popoarelor de a apăra cauza păcii, de a apăra securitatea lor.

Intr-o atmosferă de mare însuflețire s-au desfășurat mitingurile de la întreprinderile din Moscova.

La 3 decembrie, la exploatările petrolifere ale R.S.S. Azerbaidjene, în uzine și în instituțiile de învățămînt superior din Baku — capitala republicii, au avut loc zeci de mitinguri ai căror participanți au aprobat întru totul hotărîrile luate de conferință.

In cadrul unor adunări la care au participat mii de oameni, minerii bazinului carbonifer al Donețului, muncitorii de la uzinele de automobile din orașele Gorki și Iaroslav, de la combinatul de celuloză și hîrtie de pe insula Sahalin, de la uzina pentru construcția de mașini grele din Sverdlovsk, marinarii de pe vasele comerciale ale flotei Mării Negre, corpul didactic și studenții de la Universitatea din orașul Harkov din R.S.S. Ucraineană, colectivul de colaboratori ai filialei din R.S.S. Karelo-Fină a Academiei de Științe a U.R.S.S., oameni ai culturii și artei au dat glas sentimentului lor de profundă satisfacție stîrnit de declarația conferinței de la Moscova.

Rezoluțiile adoptate de participanții la mitinguri și adunări exprimă sprijinul deplin și aprobarea fierbinte a declarației conferinței de la Moscova, care oglindește interesele vitale ale tuturor popoarelor iubitoare de pace.

R. CEHOSLOVACA

PRAGA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele centrale din Cehoslovacia continuă să consacre articolele lor de fond conferinței de la Moscova. Ziarele publică de asemenea articole ale comentatorilor lor de politică externă și numeroase declarații ale unor cunoscuți activiști pe tărîm obștesc, oameni de știință și oameni ai muncii, în care aceștia își exprimă recunoștința fierbinte față de Uniunea Sovietică pentru inițiativa de a fi convocat această conferință și insistă asupra luării măsurilor celor mai hotărîte, îndreptate spre întărirea păcii și securității.

Există o singură cale reală pentru preîntîmpinarea primejdiei reînvierii wermachtului german, scrie într-un articol de fond „Lidova Democracie" — crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, propus de Uniunea Sovietică.

R. D. GERMANA

BERLIN 4 (Agerpres). — La 3 decembrie, toate ziarele democrate din Berlin au publicat sub titluri mari pe prima pagină textul integral al declarației adoptată la conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Intr-un articol redacțional intitulat „Chemare la pace și înțelegere", ziarul „Neues Deutschland" scrie:

„Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, care s-a încheiat la 2 decembrie, are o însemnătate extrem de mare pentru asigurarea securității colective în Europa și pentru rezolvarea problemei germane".

Ziarul „National Zeitung", organ central al partidului național-democrat din Germania, subliniază că conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa constituie începutul unei noi etape în lupta pentru menținerea păcii în Europa.

GERMANIA OCCIDENTALA

BERLIN 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele vest-berlineze au publicat la 3 decembrie scurte informații ale agențiilor telegrafice occidentale despre conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, care și-a încheiat lucrările la Moscova.

Ziarele „Der Tag" și „Die Neue Zeitung" menționează că rezolvarea problemei germane a fost principalul țel urmărit de statele participante la conferința de la Moscova și că, în cazul cînd puterile occidentale vor renunța la militarizarea Germaniei occidentale, probabil va fi posibilă realizarea unui acord cu privire la ținerea în 1955 a unor alegeri pe întreaga Germanie. Ziarul „Neue Rhein-Zeitung" scrie: Din punct de vedere politic, hotărîrea conferinței de la Moscova este extrem de serioasă. Oamenii politici din occident au declarat în repetate rînduri că perspectiva restabilirii unității Germaniei se va îmbunătăți după ratificarea acordurilor de la Paris. Noi ne îndoim de justețea acestei afirmații în actualele condiții.

FRANȚA

PARIS 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Opinia publică franceză a urmărit cu mare interes lucrările conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității Europei. Această temă a fost discutată cu animație în cercurile politice și ziaristice.

Cu toate acestea, presa burgheză nu a publicat decît informații foarte scurte despre desfășurarea conferinței, evitînd comentarii proprii.

După părerea ziarului „Combat", rezultatul conferinței este hotărîrea privitoare la „unirea și întărirea forțelor armate comuniste în cazul ratificării acordurilor de la Paris".

Ziarul „Libération" ridică problema poziției puterilor occidentale după conferință. „Mai există încă o speranță, scrie ziarul. După ce s-au întrunit țările răsăritene au făcut o nouă propunere. Ele dau un nou avertisment. Ele insistă ca noi să trecem împreună cu ele la căutarea formulei securității colective care ar constitui totodată pentru noi o garanție împotriva reînvierii pericolului german și împotriva mizeriei care va fi o consecință a cursei înarmărilor.

Cele declarate atît de solemn și limpede la Moscova, scrie în încheiere ziarul, nu lasă loc pentru interpretări greșite".

ANGLIA

LONDRA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Majoritatea ziarelor burgheze engleze publică la loc de frunte informații despre încheierea lucrărilor conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa și despre hotărîrile luate la conferință. Informațiile despre declarația semnată de către participanții la conferință ocupă un loc de frunte în ziarele „Times" și „Daily Mail". „Times" publică o expunere amănunțită a declarației care a fost transmisă de agenția Reuter cu referire la postul de radio Moscova.

Alte ziare se limitează la o scurtă expunere a părții declarației în care se vorbește de luarea de către participanții la conferință a unor noi măsuri în vederea asigurării securității lor în cazul ratificării acordurilor de la Paris.

Ziarele se abțin în general să comenteze rezultatele conferinței.

Walter Farr, observatorul diplomatic al ziarului „Daily Mail", scrie că ambasadorul englez la Moscova, Hayter, care urmează să sosească în curînd la Londra, va discuta cu ministrul Afacerilor Externe, Eden, declarația adoptată la conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

ITALIA

ROMA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Declarația adoptată de conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa se află în centrul atenției presei progresiste din Italia. Ziarul „Unita" publică un articol în care se spune că „înarmarea Germaniei occidentale poate face ca problemele litigioase să devină de nerezolvat". „Conferința de la Moscova, scrie în continuare ziarul, s-a terminat printr-un avertisment solemn dat țărilor occidentale că, în cazul ratificării acordurilor de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei, țările participante la conferință vor lua măsuri eficiente de apărare".

Ziarele „Il Paese" și „Avanti" au publicat la loc de frunte extrase ample din declarație. Ziarul „Il Paese" numește declarația „un document de importanță neobișnuită", care dovedește „poziția energică și concretă față de posibilitatea ratificării acordurilor de la Paris de către puterile occidentale" și „deschide totodată ușa tratativelor internaționale și acordurilor pașnice în cazul cînd Occidentul va hotărî să amîne ratificarea acordurilor de la Paris".

FINLANDA

HELSINKI 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele de dimineață care apar la Helsinki au publicat la loc de frunte sub titluri mari știri despre încheierea lucrărilor conferinței de la Moscova, a țărilor europene și despre declarația adoptată la conferință.

Ziarul „Työkansan Sanomat" subliniază în titlu că țările participante la conferință sînt gata să colaboreze cu toate statele Europei în vederea creării unui sistem de securitate colectivă. Ziarul „Vapaa Sana" publică știrea despre adoptarea declarației sub titlul „Ușile sînt deschise ca și pînă acum pentru tratative".

NORVEGIA

OSLO 4 (Agerpres). — Referindu-se la rezultatele conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, ziarul „Friheten" scrie într-un articol de fond: „Conferința de la Moscova este o chemare adresată popoarelor Germaniei occidentale și Europei occidentale de a sprijini unica rezolvare posibilă a problemei securității Europei, în jurul căreia trebuie să se unească strîns toate țările europene.. Numai o securitate europeană generală va crea o adevărată securitate colectivă".

PAKISTAN

CARACI 4 (Agerpres). — Intr-un articol redacțional consacrat rezultatelor conferinței de la Moscova, ziarul „Pakistan Times" condamnă puterile occidentale pentru refuzul lor de a participa la conferință. Ziarul subliniază că numai tratativele pot duce la soluționarea problemelor internaționale litigioase și la slăbirea încordării internaționale. In continuare, ziarul arată că conferința de la Moscova a fost nevoită să se ocupe de „examinarea măsurilor necesare pentru a preîntîmpina primejdia creată prin reînvierea wehrmachtului, precum și de consecințele acordurilor de la Londra și Paris".

Ziarul consideră drept absurde afirmațiile anumitor oameni politici că tratative cu Uniunea Sovietică ar trebui duse „abea după ratificarea acordurilor de la Paris", adică „de pe poziții de forță". După cum declară ziarul, o conferință cu privire la reglementarea problemelor internaționale „trebuie să fie convocată înainte de ratificarea acordurilor de la Paris".

Regizorii mascaradei de la Karlsruhe, în impas

BERLIN 3 (Agerpres). — In cea de a șasea ședință a dezbaterilor procesului înscenat de guvernul lui Adenauer Partidului Comunist German, care se desfășoară la Karlsruhe, Ritter von Lex, reprezentantul guvernului și principalul susținător al acuzării, a cerut amînarea dezbaterilor procesului pînă la 7 decembrie.

Reprezentantul guvernului a fost silit să ceară amînarea dezbaterilor procesului, pregătit cu minuțiozitate timp de trei ani, fiind pus în imposibilitate să răspundă argumentelor prof dr. Kroeger care, în calitate de apărător, a dovedit că procesul înscenat Partidului Comunist German este incompatibil cu prevederile acordului de la Potsdam.

După cum relatează trimisul special al ziarului „Neues Deutschland", după amînarea procesului a avut loc o conferință de presă cu reprezentanții guvernului lui Adenauer. Cu această ocazie, a reieșit că Ritter von Lex ceruse încă în ajun, ajutorul lui Adenauer, rugîndu-l să i se trimită imediat „un specialist eminent în materie de drept internațional". Încă în noaptea spre miercuri Adenauer a chemat de la Paris pe cel mai bun expert în materie de drept internațional și specialist în materie de tratate generale, prof. dr. Kaufmann, fost consilier juridic al guvernului hitlerist.

Generalul De Gaulle cere tratative înainte de ratificarea acordurilor de la Paris

PARIS 4 (Agerpres). — Într-o declarație politică făcută în după amiaza zilei de sîmbătă, generalul De Gaulle a preconizat după cum transmite agenția France Presse „începerea de negocieri pentru realizarea unei destinderi internaționale înainte de a se lua în discuție ratificarea acordurilor de la Londra și Paris".

În ce privește „organizația defensivă" vest-europeană înființată pe baza acordurilor de la Londra și Paris, generalul De Gaulle și-a exprimat dezaprobarea deoarece ea pune sub control străin armata, bazele militare și căile de comunicație ale Franței. În felul acesta, a arătat De Gaulle, Franța „se află într-o situație de dependență care pune de fapt sub control străin orice acțiune militară și, prin extensiune, orice acțiune politică pe care o întreprinde în teritoriile care sînt sub jurisdicția sa".

UN JOC PRIMEJDIOS CU FOCUL

— Pe marginea îndemnului feldmareșalului Montgomery la un război atomic —

A. Vasilevski
Mareșal al Uniunii Sovietice

În calitatea mea de militar nu pot să nu mă interesez de declarațiile specialiștilor militari din străinătate, cu atît mai mult cînd aceste declarații se referă la planuri îndreptate împotriva țării mele. În această ordine de idei, vreau să spun cîteva cuvinte cu privire la declarațiile feldmareșalului englez Montgomery, publicate în presa străină. După cum se știe, feldmareșalul Montgomery se află în prezent sub comanda generalului american Grünther ,făcînd parte din comandamentul militar al blocului nord-atlantic

În ultimul timp, feldmareșalul Montgomery face destul de frecvent declarații publice și este de notat că în aceste declarații el cere insistent ca în cazul unui conflict militar să se folosească arma atomică și arma cu hidrogen împotriva popoarelor iubitoare de pace, împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

La 8 octombrie, el a declarat unor corespondenți la Ankara că întrucît „forțele noastre armate nu sînt echivalente forțelor dușmanului... vom fi nevoiți să folosim arma atomică". La 21 octombrie a declarat că „statul major suprem al aliaților întocmește planuri cu privire la folosirea armelor atomice și termonucleare". La 11 noiembrie, la Ottawa (Canada) a preconizat folosirea neîngrădită a armei atomice. În sfîrșit, la 30 noiembrie, luînd cuvîntul la Los Angeles (S.U.A.) și amenințînd din nou cu folosirea armei atomice, Montgomery a îndemnat comandamentul american să declare rușilor că „le vom da de lucru" Imi este cunoscut că și înainte feldmareșalul Montgomery a propovăduit în repetate rînduri inevitabilitatea și chiar necesitatea folosirii într-un viitor conflict militar a armelor atomică și cu hidrogen. Acest atașament pentru armele de exterminare în masă a căpătat la Montgomery un caracter atît de obsedant, încît unii englezi au început să se întrebe dacă feldmareșalul nu suferă cumva de mania atomică. Doar tot el a declarat încă la sfîrșitul anului 1949 că un nou război „va fi pentru noi o adevărată sărbătoare și vom ucide o mulțime de oameni". Nouă, oamenilor sovietici, la fel ca și tuturor popoarelor iubitoare de pace, îndemnurile insistente ale lui Montgomery la dezlănțuirea unui război atomic ne stîrnesc un sentiment de profundă indignare. Putem să înțelegem la rigoare declarațiile nesăbuite ale unor congresmeni americani, lipsiți de răspundere, care agită bomba atomică: ei nu-și dau seama despre ce vorbesc. Cînd însă îndemnul la un război atomic emană de la un feldmareșal englez, care trebuie să-și dea bine seama de grozăviile unui astfel de război, îndeosebi pentru țări ca Anglia, nu este o simplă nesăbuință, ci ceva mai grav. În legătură cu aceasta eu, în calitate de mareșal al Uniunii Sovietice, care m-am întîlnit cu feldmareșalul Montgomery și care îl cunosc ca un conducător de oști, vreau să-i spun următoarele:

Eu și cu Dumneavoastră, domnule feldmareșal, sîntem militari, noi știm ce înseamnă războiul și ne dăm astăzi destul de bine seama de forța destructivă a armelor atomică și cu hidrogen și de urmările grozave ale unui război atomic. Pe mine personal mă frapează ușurința cu care vorbiți despre războiul atomic și indiferența inexplicabilă față de destinele oamenilor, care vă permite să propovăduiți necesitatea războiului atomic. Nu pot să nu fiu uimit de pasiunea pe care o puneți în zugrăvirea inevitabilității războiului atomic, de pasiunea cu care agitați bomba atomică.

În ceea ce privește declarația Dv. că „veți da de lucru rușilor", vreau să vă amintesc că între dorința de a „da de lucru" altora și posibilitatea de a face asta, există totdeauna obstacole. După cum vă amintiți, în iarna anului 1944-1945, germanii „au dat de lucru" trupelor americane și engleze în Ardeni. Atunci Dvs., domnule feldmareșal, ați fost nevoit să cereți urgent comandamentului sovietic un ajutor, care v-a salvat de la o înfrîngere totală în Belgia și de un „al doilea Dunquerque". Cred că atunci nu v-ați simțit prea bine. Acest lucru ar trebui să vi-l amintiți înainte de a face declarații cu privire la intențiile dumneavoastră de a „da de lucru" rușilor.

Aș putea să vă amintesc în această ordine de idei, domnule feldmareșal, că rușii pot și ei „să dea de lucru" celor care ar încerca să turbure munca lor pașnică. În acest caz, acela care ar îndrăzni să dezlănțuie războiul, s-ar pomeni într-o situație puțin de invidiat. Experiența celui de al doilea război mondial este încă prea vie în memoria tuturor pentru ca să fie necesar a aminti cum s-a terminat pentru Germania hitleristă campania întreprinsă de ea împotriva U.R.S.S.

Și doar de atunci s-au produs în lume schimbări mari. În prezent, Uniunea Sovietică, după cum vă este cunoscut, este și mai puternică, iar alături de ea se află Republica Populară Chineză cu o populație de 600.000.000 de oameni și celelalte țări de democrație populară. Trebuie să vă fie tot atît de bine cunoscut faptul că acest lagăr puternic, monolit, al păcii, democrației și socialismului se bucură de sprijinul fierbinte al tuturor popoarelor iubitoare de pace. În ceea ce privește partea tehnică a artei militare, Dvs. vă dați de sigur seama că ea s-a dezvoltat în ultimii zece ani în Uniunea Sovietică cu un succes destul de mare. Toate aceste lucruri sînt îndeobște cunoscute și totuși aș vrea să vi le amintesc întrucît, după cum dovedesc declarațiile Dvs., n-ați ținut seama de ele în modul cuvenit.

Eu și cu Dvs., domnule feldmareșal, ne-am petrecut întreaga viață conștientă în serviciul artei militare. Noi am văzut creșterea posibilităților de distrugere ale armelor războiului și știm că în prezent aceste posibilități sînt extrem de mari. Nouă, militarilor, ne revine răspunderea pentru sutele de milioane de vieți care pot pieri într-un viitor război, răspunderea pentru distrugerea celor mai mari centre ale culturii și industriei, care pot fi rase de pe fața pămîntului. Forța destructivă pe care știința a pus-o la îndemînă militarilor este atît de mare, încît și noi militarii trebuie să ne dăm seama cît este de necesar ca arma atomică să fie interzisă și să fie instituit un control internațional eficace asupra respectării acestei interziceri.

Eu și cu Dvs. știm bine că bombele atomice și cu hidrogen sînt arme de exterminare în masă a populației pașnice, arme pentru distrugerea orașelor, arme deosebit de primejdioase pentru țările cu un teritoriu mic și cu o populație mare. Cum de puteți atunci domnule feldmareșal să propovăduiți cu atîta ușurință folosirea armelor atomice și cu hidrogen? Cum puteți dumneavoastră să adormiți opinia publică, pregătind-o din punct de vedere moral pentru inevitabilitatea și chiar necesitatea războiului atomic? Oare nu vă este clar că a împinge omenirea spre grozăviile unui război atomic înseamnă a comite o crimă?

Vă voi spune pe conștiință, fățiș și sincer, așa cum i se cuvine unui soldat: Declarațiile Dvs. prin care propovăduiți războiul atomic, n-au putut să nu mă indigneze pînă în adîncul sufletului. Declarațiile Dvs. nesăbuite mă silesc să vă previn că vă jucați cu un foc primejdios. Un cunoscut proverb spune: „Cine seamănă vînt, culege furtună". Nu v-aș sfătui, domnule feldmareșal, să jucați rolul unui semănător de război atomic.

(Din ziarul „PRAVDA")

CARNET extern

Două bătăi și cauza lor...

Theodor Blank, ministrul de război în guvernul de la Bonn, a fost bătut la Augsburg. Conrad Adenauer a fost bătut în Bavaria și Hessen. Primul a primit o sticlă în obraz și un baston în cap cînd a încercat să vorbească la un miting. Adenauer — deși n-a avut ocazia să simtă pe propriul său corp duritatea unei sticle sau a unui baston — a fost lovit mai dureros decît colegul său Blank. Adenauer a ieșit serios șifonat din alegerile care au avut loc în landurile Bavaria și Hessen.

Nu este deloc dificil să înțelegi că între bătaia pe care a primit-o Blank și cea pe care a primit-o Adenauer există o strînsă legătură, că ambele se datoresc unuia și aceluiași factor: împotrivirea crescîndă a populației vest-germane față de remilitarizarea Germaniei occidentale. De altfel cifrele sînt cel mai bun indicator, deși statisticienii lui Adenauer încearcă să le denatureze cu ajutorul legii electorale reacționare și să prezinte o înfrîngere clară drept... o victorie.

În alegerile din 1953 partidul lui Adenauer obținuse în landul Hessen 33,2% din voturi. Acum, numărul voturilor date partidului cancelarului de la Bonn s-au împuținat considerabil: de abia au atins 24,1%, adică cu 240.000 voturi mai puțin. În landul Bavaria situația s-a dovedit a fi asemănătoare: de la 47,9% din voturi cît obținuse în 1953 partidul lui Adenauer a ajuns la 38%. E drept, repartiția voturilor nu s-a oglindit în repartiția mandatelor datorită legii electorale antidemocratice. Dar pierderile de voturi ale lui Adenauer sînt un fapt care nu poate fi contestat. Voturile pierdute de Adenauer au fost cîștigate de comuniști precum și de social-democrați, a căror campanie electorală a fost purtată sub semnul opoziției față de acordurile de la Londra și Paris.

Rezultatul scrutinului a alarmat pe tutorii americani ai cancelarului fascist de la Bonn. „Creștin-democrații lui Adenauer — remarca îngrijorată agenția „Associated Press" — au pierdut teren la alegerile din Bavaria și Hessen".

Pierderile acestea nu sînt însă întîmplătoare. Refuzul alegătorilor vest-germani de a subscrie politicii lui Adenauer este determinat de apariția unui curent de opinie publică împotriva renașterii Wehrmachtului. Francezii și polonezii, rușii și englezii n-au uitat ororile hitleriste. Dar nu numai ei. Poporul german însuși a desprins învățăminte din lecțiile istoriei. „Micșorarea influenței creștin-democraților — sublinia agenția americană „Associated Press" — constituie un avertisment adresat lui Adenauer că mulți germani se împotrivesc cererii sale de a-i face din nou soldați".

Adenauer nu poate ignora la nesfîrșit transformările ce se petrec în conștiința tot mai multor oameni din Germania apuseană și tocmai din această pricină în discursurile sale rostite în preajma alegerilor din Bavaria și Hessen n-a ezitat prea mult în folosirea unui limbaj pacifist. Dar colții lupului au ieșit din blana de miel pe care a îmbrăcat-o. Și oamenii s-au învățat să nu se mai încreadă în lup atunci cînd acesta se jură pe toți sfinții că-i... miel.

Revanșarzii de la Bonn, regii tunurilor din Ruhr și generalii faliți, dar dornici de noi aventuri, se lovesc în Germania occidentală de consecințele maturizării politice a unor mase din ce în ce mai însemnate de cetățeni. În mintea oamenilor simpli își face tot mai puternic loc ideea că calea reînarmării este incompatibilă cu menținerea păcii și unificarea statului german. Un Wehrmacht renăscut nu înseamnă o punte spre pace, cum încearcă să prezinte lucrurile guvernanții occidentali, ci ruperea tuturor punților spre pace. Or, o asemenea situație nu poate fi decît pe placul negustorilor de armament de peste ocean, inspiratorii lui Adenauer.

Fără să facă vreo descoperire neașteptată, revista americană „United States News and World Report" sublinia recent că „mulți germani privesc acum cu alți ochi politica proamericană a lui Adenauer".

Iar ziarul vest-german „Süddeutsche Zeitung" scria:

„Starea de spirit potrivnică reînarmării este mai puternică astăzi decît a fost vreodată în Germania". Aceasta-i realitatea. Au dovedit-o rezultatele alegerilor din Bavaria și Hessen, au dovedit-o eșecurile achizitorilor de carne de tun în frunte cu Blank, a dovedit-o creșterea continuă a opoziției maselor față de ocupanții occidentali. În același timp însă ideea necesității securității colective își croiește drum către inima oamenilor simpli din Germania occidentală.

E. OBERST

SPECTACOLE

DUMINICĂ 5 DECEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Cio-Cio-san (ora 10,30), Rigoletto (ora [illegible]); Teatrul de Stat de Operetă: Casa cu trei fete (ora 10,30), Culegătorii de stele (ora 19,30); Național „I. L. Caragiale" (Studio): Nunta [illegible] (ora 10), Schimbul de onoare (ora 15), [illegible] (ora 19,30); Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Floarea purpurie (ora 10), Mielul turbat (ora 15), Cei din Dangaard (ora 19,30); Municipal: [illegible] grădinarului (ora 10), Visul unei nopți de vară (ora 15), Lumina de la Ulmi (ora 19,30); Tineretului: Sînziana și Pepelea (ora 10), [illegible] (ora 19,30); Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Micii burghezi (ora 19,30); Armatei (B-dul G-ral Magheru): Mașenka (ora 10), [illegible] (ora 15), Furtuni de primăvară (ora 19,30); Armatei (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă (ora 10), [illegible] jolul (ora 19,30); Muncitoresc C.F.R. [illegible]: Spectacol Cehov (ora 10), Vinovați fără vină (ora 15), Sfîrșitul escadrei (ora 19,30); Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Și Ilie face sport (ora [illegible]), Concert de muzică ușoară romînească (ora [illegible]) în sala din Calea Victoriei; Magazin de [illegible] (ora 19,30), în sala din str. Alex. Popov nr. 23; Circul de Stat: Primul spectacol (ora 10 și ora [illegible]); Teatrul „Țăndărică": Băiatul și vîntul (ora [illegible]), Umor pe sfori (ora 20, în sala [illegible]).

CINEMATOGRAFE: Patria, Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Gh. Doja: Circ [illegible]; Republica, București: Chibritul suedez, [illegible]; Libertății: Ordinul Anna; I. C. Frimu: [illegible]; Popular: Profesorul Fabre; Maxim Gorki: [illegible] vieții; Tineretului: Descoperirea [illegible]; Al. Popov: Scrisoarea citată; Victoria, [illegible] 23 August: Scanderbeg; 8 Martie: [illegible]; Vasile Roaită: Circul; Unirea: Fiica regimentului; [illegible]: Într-un port îndepărtat; Constantin David: [illegible] curajului; Alex. Sahia: Fanfan la Tulipe; I. [illegible] mirescu: Carnetul de partid; Aerul Viaskar: [illegible] legii; Munca: Locotenentul [illegible]; Arta: [illegible] tul nr. 13; M. Eminescu: Răsare [illegible] gornistului, seria a II-a; Miorița: [illegible] cări; Moșilor: Examen de [illegible]; [illegible] Simo: Suflete zbuciumate; Ilie Pintilie: [illegible]; 8 Mai: Cu inima tînără; Volga: [illegible] mei; 1 Mai: Fetele din piața Spaniei; N. Bălcescu: Asaltul fortului din munți; Gh. Coșbuc: [illegible] gloriei; Rahova: Povestea micului cocoș; Olga Bancic: Prietenii credincioși.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.